

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA
ROK ZAŁOŻENIA 1870

RAPORT ROCZNY
1999

Spis treści

List Prezesa Zarządu

str. 4

Gospodarka polska w 1999 r.

str. 6

Dane bilansowe i wyniki finansowe
Banku w 1999 r.

str. 10

Działalność Banku

str. 18

Rozwój Banku

str. 28

Sprawozdanie finansowe

str. 37

Opinia Biegłego Rewidenta
dla Akcjonariuszy Banku Handlowego w Warszawie SA

str. 92

List Prezesa Zarządu

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Szanowni Państwo

Rok 1999 był dla polskiej gospodarki okresem spowolnionego i nierównoważonego wzrostu. Po załamaniu w pierwszych miesiącach, w drugiej połowie roku dynamika gospodarcza uległa poprawie, co świadczy o stopniowym przezwyciężaniu negatywnych następstw kryzysu rosyjskiego. Na początku roku Rada Polityki Pieniężnej dokonała głębokiej redukcji stóp procentowych, zaś w ostatnim kwartale - po ujawnieniu silnej tendencji wzrostowej inflacji - ich znaczącej podwyżki. Zdestabilizowało to w istotny sposób wynik odsetkowy Banku.

Pogorszenie sytuacji finansowej przedsiębiorstw, wywołane silnym spadkiem popytu zewnętrznego, i związane z tym zahamowanie działalności inwestycyjnej nie pozostawało bez wpływu na jakość i dynamikę portfela kredytowego oraz wolumen operacji zagranicznych Banku Handlowego.

Rok 1999 przyniósł dalsze zmiany w polskim sektorze bankowym. W wyniku prywatyzacji kolejnych banków zwiększył się udział kapitału zagranicznego w aktywach sektora. Na rynku usług bankowych wzrosła konkurencja ze strony krajowych i zagranicznych instytucji finansowych.

Bank Handlowy w Warszawie SA, wiodąca polska instytucja o prawie 130-letniej tradycji, wyraził gotowość uczestniczenia w procesach konsolidacyjnych, decydujących o kształcie sektora bankowego w Polsce. Już w 1998 r. rozpoczęliśmy starania o możliwość udziału w prywatyzacji Banku Pekao SA, aby wspólnie zbudować silną instytucję o rozpoznawalnym polskim charakterze. Nie przyniosły one rezultatu, gdyż oferta Banku Handlowego została odrzucona przez Ministerstwo Skarbu już na wstępnym etapie.

Po analizie dostępnych wyborów strategicznych Bank podjął próbę połączenia z BRE Bankiem SA. Naszą intencją było stworzenie instytucji o silnej pozycji w kraju i na rynku międzynarodowym, dyskontującej także znaczne oszczędności kosztów działania. Aktem kończącym wielomiesięczny wstępny etap przygotowani był przyjęcie uchwał połączeniowych przez NWZA Banku 9 grudnia 1999 r. Proces połączeniowy został jednak wstrzymany w wyniku zaskarżenia tych uchwał przez Skarb Państwa oraz Grupę PZU S.A. Na początku roku PZU S.A. został przez Skarb Państwa dokapitalizowany obligacjami zamiennymi Banku, stanowiącymi po konsersji 24,3% jego kapitału akcyjnego.

Wobec braku rozstrzygnięć dotyczących losów planowanego połączenia, a w konsekwencji - przyszłości instytucji, w końcu roku swoje intencje przejęcia kontroli nad Bankiem, jako inwestor strategiczny ujawnił Citibank.

W 1999 r. koncentrowaliśmy swoją uwagę na rozwoju infrastruktury Banku. Dużym sukcesem był dynamiczny rozwój działalności detalicznej - Handlobanku. W 1999 r. uruchomiono ponad 30 nowych oddziałów w całej Polsce. Liczba klientów zwiększyła się do prawie 60 tys. w końcu roku. Jednocześnie trwały prace nad konsekwentnym unowocześnianiem i uatrakcyjnianiem oferty dla Klientów indywidualnych.

Z myślą o umocnieniu pozycji konkurencyjnej Bank podjął również liczne przedsięwzięcia zmierzające do rozbudowy i unowocześnienia systemów informatycznych. Zaowocuje to dalszą automatyzacją operacji bankowych i zwiększeniem efektywności działania.

W celu zapewnienia sobie odpowiedniej pozycji w nowym systemie ubezpieczeń społecznych i w obszarze zarządzania aktywami Bank powołał w 1998 r. nowe spółki: PKO/Handlowy, Powszechne Towarzystwo Emerytalne i Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych „Kapitał Handlowy”. Obie Spółki rozpoczęły działalność w 1999 r. i uzyskały stosunkowo silną pozycję rynkową.

Za duże osiągnięcie należy uznać też, że pomimo niestabilnych uwarunkowań zewnętrznych, silnego zaangażowania w procesy połączeniowe, a także konieczności udźwignięcia kosztów podejmowanych przedsięwzięć rozwojowych Bank uzyskał znacznie lepsze, niż przed rokiem, wyniki finansowe. Zysk netto, wynoszący 472 mln zł, był o 56,7% wyższy niż w roku 1998. Na jeden tytuł do udziału w dochodzie przypadło 5,08 zł zysku wobec 3,24 zł w poprzednim roku. Stopa zwrotu z kapitału wzrosła do 15,5%.

Na wysoki poziom zysku istotny wpływ miały przede wszystkim dochody pozaodsetkowe, a także relatywnie wolniejszy przyrost kosztów działania. Niskie też w stosunku do lat poprzednich było obciążenie wyniku brutto podatkiem dochodowym.

W 1999 r. Bank odnotował wyższą niż przed rokiem dynamikę operacji, czego wyrazem był znaczący przyrost depozytów. Wzrosły one o ponad 1,7 mld zł, to jest o 21,7%. Pozwoliło to na ograniczenie zakresu finansowania funduszami z rynku międzybankowego, a tym samym uzyskanie bardziej stabilnej struktury bilansu. Warto przy tym podkreślić, że przyrost depozytów ludności w Banku wyniósł 75,7%, a depozyty te stanowiły na koniec roku 27% środków pozyskanych przez Bank od Klientów.

Rozwojowi bazy depozytowej towarzyszyła prowadzona przez Bank ostrożna i selektywna polityka kredytowa oraz dbałość o właściwą strukturę bilansu, co pozwoliło na złagodzenie negatywnego wpływu niestabilności otoczenia na jakość aktywów Banku. W tych warunkach należności kredytowe osiągnęły wartość blisko 11 mld zł o 8,9% wyższą niż w roku poprzednim.

Rok 2000 będzie rokiem kolejnych wyzwań stających przed Bankiem Handlowym. Oczekujemy, że stabilizacji ulegnie nasza pozycja strategiczna oraz zakończy się proces kształtowania nowej struktury akcjonariatu. Bank zamierza kontynuować proces aktywnej ekspansji Handlobanku, zarówno poprzez rozwijanie sieci oddziałów, jak również poprzez wprowadzanie nowych kanałów dystrybucji i doskonalenie oferty produktów.

Po dwuletnim okresie stabilizowania się nowych rozwiązań organizacyjnych w pionach komercyjnych i konsolidacji bilansu, w najbliższej przyszłości skoncentrujemy swe wysiłki na przyspieszeniu ekspansji rynkowej Banku. Przewidujemy, że wydatki poniesione w 2000 roku na dalszy rozwój sieci Handlobanku zostaną w znacznej części skompensowane lepszymi wynikami z działalności komercyjnej i inwestycyjnej. Rok 2000 zapowiada się zatem jako rok dobrych wyników Banku i jego dalszego rozwoju.

Cezary Stypulkowski

Cezary Stypulkowski
Prezes Zarządu

**Gospodarka
polska
w 1999 r.**

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Rok 1999 był trudny dla polskiej gospodarki, która funkcjonowała w niekorzystnym otoczeniu zewnętrznym. Główni partnerzy wymiany handlowej Polski powoli przełamywali tendencje stagnacyjne związane ze skutkami kryzysów w Azji, Rosji i Ameryce Łacińskiej, a ograniczeniu popytu na polski eksport dodatkowo sprzyjał spadek zewnętrznej siły nabywczej euro. Mimo niesprzyjających uwarunkowań międzynarodowych Polska zdołała osiągnąć stosunkowo wysokie tempo wzrostu gospodarczego na poziomie 4,1%.

Wobec osłabienia popytu zagranicznego wiodącym czynnikiem wzrostu produktu krajowego brutto był popyt wewnętrzny, stymulowany przez luźną politykę pieniężną i fiskalną. Wzrost spożycia indywidualnego wyniósł 5,0% i o 0,9 pkt. proc. przekroczył dynamikę PKB (w 1998 r. był o 0,1 pkt. proc. niższy od PKB), natomiast nakłady brutto na środki trwałe wzrosły o 6,9%, a więc w tempie ponad dwukrotnie niższym niż w 1998 r.

Wolniejszy przyrost inwestycji był efektem pogorszenia kondycji finansowej przedsiębiorstw, które ucierpiały wskutek redukcji zamówień eksportowych. Dynamika produkcji sprzedanej przemysłu w 1999 r. wyniosła 4,4%, czyli o 0,9 pkt. proc. więcej niż w 1998 r., a produkcja budowlano-montażowa wzrosła o 3,2% w porównaniu z 11,0% w roku poprzednim.

Miniony rok przyniósł pogorszenie sytuacji na rynku pracy. Spowodowały je czynniki o charakterze ekonomicznym - ogólne osłabienie aktywności gospodarczej i restrukturyzacja zatrudnienia w przedsiębiorstwach - oraz demograficznym - wchodzenie na rynek pracy pokolenia wyżu demograficznego. W rezultacie stopa bezrobocia wzrosła do 13,0% w końcu roku.

Deficyt budżetu państwa wyniósł 12,6 mld zł, tj. 98,4% planowanej kwoty, a w relacji do PKB 2,1%. Do sfinansowania niedoboru budżetowego wykorzystano przychody z prywatyzacji w kwocie 12 mld zł. Skalę poluznienia polityki fiskalnej oddaje wielkość deficytu finansów publicznych szacowana na 3,5% PKB. Pogorszenie stanu finansów publicznych w 1999 r. było pochodną wysokich kosztów jednoczesnego wprowadzania czterech reform strukturalnych.

Rada Polityki Pieniężnej zakładała pierwotnie ograniczenie tempa wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych do 8-8,5% w grudniu 1999 r. Obniżka inflacji do 5,6% w lutym skłoniła Radę do korekty celu inflacyjnego na 6,6-7,8%. Kolejne miesiące przyniosły jednak odwrócenie spadkowej tendencji inflacji, a nasilenie zjawisk inflacyjnych w II półroczu przesądziło o porażce w realizacji założonego celu. Wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych (CPI) w 1999 r. wyniósł 9,8% (grudzień 1999 r. do grudnia 1998 r.) i 7,3% w ujęciu średniorocznym. Analogiczne wskaźniki dla cen produkcji sprzedanej przemysłu (PPI) wyniosły 8,1% i 5,6%.

Niepokojącym zjawiskiem w 1999 r. było pogłębienie się ujemnego salda bilansu obrotów bieżących. Deficyt na rachunku bieżącym wyniósł 11,6 mld USD, a w relacji do PKB 7,6%, sygnalizując poważne zachwianie równowagi zewnętrznej gospodarki. Był to efekt wzrostu popytu wewnętrznego przy jednoczesnym osłabieniu popytu zagranicznego. Wpływy z eksportu i płatności za import spadły nierównomiernie - odpowiednio o 13% i 7% - co znalazło odbicie w powiększeniu deficytu bilansu handlowego do 14,4 mld USD. Nadwyżka na rachunku niesklasyfikowanych obrotów bieżących zmalała do 3,6 mld USD.

Napływ netto kapitału zagranicznego wyniósł 9,2 mld USD i był o 1,6 mld USD mniejszy niż w 1998 r. Podobnie jak w poprzednich latach dominującą pozycję w jego strukturze stanowiły inwestycje bezpośrednie, które osiągnęły - głównie za sprawą wpływów z prywatyzacji (szacunkowo ok. 50%) - rekordową wartość 6,6 mld USD. Napływ netto inwestycji portfelowych był o 0,3 mld USD mniejszy niż w roku poprzednim i wyniósł 1,1 mld USD.

Dotądnie saldo transakcji rejestrowanych na rachunku kapitałowym i finansowym nie skompensowało wpływu walut obcych wyrażonego kwotą deficytu w transakcjach bieżących, czego następstwem był spadek rezerw walutowych brutto o 1,9 mld USD.

Podaż pieniądza wzrosła w 1999 r. o 42,7 mld zł, tj. o 19,3%, przekraczając założenia RPP o 1,7 mld zł. Stopień monetyzacji gospodarki, mierzony relacją średniego stanu podaży pieniądza w ciągu roku do nominalnej wartości PKB, zwiększył się z 35% w 1998 r. do 39%.

Depozyty złote ogółem wzrosły o 18,4% w efekcie wzrostu depozytów osób prywatnych i podmiotów gospodarczych odpowiednio o 13,2% i 30,2%. Niski przyrost środków na rachunkach złotych osób prywatnych był efektem spadku skłonności do oszczędzania w walucie krajowej w reakcji na redukcję oprocentowania. Negatywny wpływ na dynamikę lokat złotych wywarły ponadto wypłaty gotówkowe dokonane w ostatnich dniach grudnia w związku z obawami o skutki tzw. problemu roku 2000. Złotowa wartość depozytów walutowych powiększyła się o 18%, niemal w całości za sprawą wzrostu depozytów osób prywatnych.

Dążenie do utrzymania dotychczasowego poziomu konsumpcji w warunkach niższego tempa realnego wzrostu płac oraz spadek kosztu kredytu były głównymi przyczynami silnego wzrostu skłonności do zadłużania się ludności w 1999 r. Kredyty dla osób prywatnych wzrosły o 53,0%, czyli o 20 pkt. proc. więcej niż w roku poprzednim. Ogólne osłabienie aktywności gospodarczej, w tym zwłaszcza działalności inwestycyjnej, oraz większa dostępność zagranicznych źródeł finansowania sprawiły, że tempo wzrostu kredytów dla podmiotów gospodarczych zmalało z 27,5% w 1998 r. do 21,6%.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

RYNEK PIENIĘŻNY I KAPITAŁOWY

Sytuację na rynku pieniężnym w pierwszych trzech kwartałach 1999 r. zdeterminowało poluznienie polityki pieniężnej w styczniu. Rada Polityki Pieniężnej (RPP) obniżyła wówczas stopę lombardową o 3 pkt. proc. do 17%, stopę redyskontową o 2,75 pkt. proc. do 15,5% i stopę 28-dniowych operacji otwartego rynku (referencyjną) o 2,5 pkt. proc. do 13%.

Nawrót presji inflacyjnej w II połowie roku oraz szybkie tempo pogłębiania się deficytu bilansu obrotów bieżących skłoniły RPP do zastrzeżenia polityki pieniężnej. We wrześniu podniesiono stopę 28-dniowych operacji otwartego rynku do 14%, a następnie w listopadzie wszystkie podstawowe stopy procentowe: lombardową do 20,5%, redyskontową do 19%, a referencyjną do 16%. Wzrost restrykcyjności polityki pieniężnej banku centralnego oraz niepewność co do wpływu tzw. problemu roku 2000 na system bankowy spowodowały wzrost rynkowych stóp procentowych w ostatnich miesiącach 1999 r.

Ze względu na strukturalną nadpłynność polskiego sektora bankowego przez cały rok NBP prowadził operacje otwartego rynku, polegające na emisji własnych papierów wartościowych (bony pieniężne) o rentowności na poziomie nieznacznie wyższym niż stopa referencyjna. W ten sposób bank centralny oddziaływał bezpośrednio na rynkową stopę procentową i wyznaczał krańcową przychodowość aktywów banków. Stan zadłużenia NBP z tytułu emisji bonów pieniężnych obniżył się z 28,6 mld zł w grudniu 1998 r. do 11,1 mld zł w końcu 1999 r., przy czym był to częściowo efekt grudniowego spadku popytu związanego ze wzrostem zapotrzebowania banków komercyjnych na płynność w obawie przed skutkami problemu roku 2000.

O koniunkturze na rynku bonów skarbowych w 1999 r. decydowały w głównej mierze czynniki wewnętrzne, w tym przede wszystkim zmiany w poziomie podstawowych stóp procentowych. Po znaczącej ich redukcji w styczniu rentowności bonów skarbowych spadły do najniższych historycznie poziomów, a inwestorzy zagraniczni opuścili polski rynek pierwotny. Przed powrotem powstrzymywały ich pogarszające się statystyki gospodarcze i związane z tym oczekiwania podwyżki stóp procentowych. Po korektach stóp procentowych we wrześniu i listopadzie, gdy nastąpił znaczący wzrost rentowności bonów skarbowych, atrakcyjność lokat w polskie papiery skarbowe osłabiała z kolei niestabilność polityczna w kraju, niepokojące prognozy gospodarce oraz obawy związane z problemem roku 2000.

W 1999 r. RPP dokonała zmian w polityce kursowej, ukierunkowanych na zwiększenie elastyczności kursu walutowego. W marcu 1999 r. rozszerzono pasmo dopuszczalnych wahań kursu średniego NBP (tzw. fixingu) z 12,5% do 15% wokół parytetu centralnego oraz zredukowano miesięczne tempo dewaluacji złotego z 0,5% do 0,3%. W czerwcu zmodyfikowano fixing walutowy, likwidując jego funkcje transakcyjne.

Przez większą część roku utrzymywała się silna presja na deprecjację złotego. Niekorzystny wpływ na kurs polskiej waluty miały negatywne uwarunkowania zewnętrzne (kryzys gospodarczy w Brazylii oraz wojna w Kosowie) oraz niekorzystne czynniki wewnętrzne o charakterze ekonomicznym (osłabienie wzrostu gospodarczego, wzrost inflacji i deficytu na rachunku bieżącym) i politycznym (spory wokół reformy podatkowej). Przeciętny kurs dolara w 1999 r. wyniósł 3,97 zł wobec 3,49 zł w 1998 r. W pierwszym roku istnienia euro za jednostkę tej waluty płacono przeciętnie 4,23 zł.

SEKTOR BANKOWY

Rok 1999 r. w sektorze bankowym przebiegał pod znakiem prywatyzacji, fuzji i przejęć. W ramach transakcji ze Skarbem Państwa inwestorzy zagraniczni weszli w posiadanie większościowych udziałów w trzech bankach zaliczanych do pierwszej dwudziestki sektora pod względem wielkości kapitałów własnych. Na początku roku doszło do największej w Polsce fuzji bankowej - połączenia czterech banków tworzących Grupę Pekao SA - a kilka podobnych operacji, choć na mniejszą skalę, odnotowano w późniejszym okresie. Oprócz prywatyzacji i konsolidacji do zmian w strukturze własnościowej banków komercyjnych przyczyniły się inne transakcje, w których przedmiotem obrotu były akcje banków, przy czym najczęściej ich wynikiem był wzrost udziałów lub przejęcie kontroli nad bankiem przez inwestorów zagranicznych.

Spadek rezerw walutowych i decyzje zmierzające do upłynnienia kursu złotego stworzyły warunki do obniżenia skali obciążeń banków z tytułu rezerwy obowiązkowej. W lipcu Rada Polityki Pieniężnej zdecydowała o redukcji dotychczasowych stawek tej rezerwy wynoszących: 20% od środków złotych płatnych na każde żądanie, 11% od środków złotych terminowych i 5% od wkładów walutowych - do jednolitej stawki 5%. Równoległe, aby zaabsorbować dodatkową płynność w sektorze bankowym, NBP wyemitował specjalne, długoterminowe obligacje oprocentowane na poziomie inflacji o łącznej wartości 13,0 mld zł, które zostały zakupione przez banki komercyjne za środki uwolnione z tytułu obniżki stawek rezerwy. Po raz pierwszy banki odprowadziły rezerwy obowiązkową zgodnie z nowymi regulacjami 30 września 1999 r.

Wyniki finansowe sektora bankowego w wielkościach absolutnych były zbliżone do osiągniętych w niepomyślnym 1998 r., co oznacza w efekcie dalsze pogorszenie podstawowych wskaźników efektywnościowych. Wpłynęło na to głównie zawężenie marży odsetkowej w następstwie dalszego spadku stóp procentowych oraz nasilającej się konkurencji, konieczność tworzenia rezerw celowych w związku z pogorszeniem jakości portfeli kredytowych oraz wzrost kosztów działania, na co wpływ miał zwłaszcza wzrost nakładów na rozwój infrastruktury i poszerzenie zakresu oferowanych usług.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

RYNEK KAPITAŁOWY

*K*oniunktura na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych w 1999 roku była pomyślna. Obroty giełdowe akcjami osiągnęły wartość prawie 70 mld zł i były o 33,1% wyższe niż przed rokiem. Podobnie jak na innych giełdach, w tym okresie, główne indeksy na GPW wykazywały trendy wzrostowe: WIG wzrósł o 41,3%, WIG20 o 43,8%. Pomimo silnej korekty, jaka nastąpiła w sierpniu i wrześniu, w wyniku silnej fali wzrostowej zapoczątkowanej w połowie listopada WIG ustanowił blisko sześciolatnie maksimum.

Odnotowano bardzo dynamiczny rozwój rynku terminowego; zrealizowano blisko 408 tys. transakcji wobec 38 tys. przed rokiem.

Rozwój rynku pierwotnego w 1999 r. uległ jednak wyraźnemu spowolnieniu. Przeprowadzono zaledwie 54 oferty publiczne, podczas gdy w 1998 i 1997 - odpowiednio 74 i 100 ofert. O ile w roku 1998 łączna wartość wszystkich zrealizowanych ofert akcji osiągnęła 10,4 mld zł i 4,3 mld zł gwarancji, o tyle w 1999 r. tylko - odpowiednio - 5,6 mld zł i niecałe 2 mld zł.

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

		1997	1998	1999	zmiana
Produkt krajowy brutto	%, wzrost realny	6,8	4,8	4,1	(0,7)
spożycie indywidualne	%, wzrost realny	6,9	4,7	5,0	0,3
nakłady brutto na środki trwałe	%, wzrost realny	21,7	14,2	6,9	(7,3)
Produkcja sprzedana przemysłu	%, wzrost realny	11,2	3,5	4,4	0,9
Inflacja					
CPI	XII/XII	111,2	108,6	109,8	1,2
PPI	XII/XII	111,5	104,8	108,1	3,3
Stopa bezrobocia	%	10,3	10,4	13,0	2,6
Deficyt budżetowy	% PKB	1,3	2,4	2,1	(0,3)
Saldo bilansu obrotów bieżących	% PKB	2,9	4,4	7,6	3,2
Eksport w walutach wymiennalnych	mln USD	27 229	30 122	26 340	(12,6%)
Import w walutach wymiennalnych	mln USD	38 549	43 842	40 786	(7,0%)
Saldo bilansu handlowego	mln USD	(11 320)	(13 720)	(14 446)	5,3%
Saldo bilansu obrotów bieżących	mln USD	(4 312)	(6 858)	(11 628)	69,6%
Rezerwy oficjalne brutto	mln USD	20 670	27 382	25 494	(6,9%)

**Dane
bilansowe
i wyniki
finansowe
Banku
w 1999 r.**

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

BILANS

W 1999 r. Bank uzyskał wyższą niż przed rokiem dynamikę operacji. Aktywa Banku osiągnęły wartość 19 160 mln zł, co stanowi 8% wzrost w stosunku do 1998 r. (wobec 4,3% w roku poprzednim).

Rozwój działalności, stymulowany znaczącym dopływem depozytów, wyrażał się zwiększeniem wartości portfela kredytowego o 7,8% (w ujęciu netto) i należności od instytucji finansowych 26,2% (w tym lokat na rynku międzybankowym o 33,2%).

Równocześnie w istotny sposób - bo o 19,4% w stosunku do stanu sprzed roku - zredukowano portfel papierów dłużnych, a także ograniczono dynamikę rozwoju zaangażowania kapitałowego do 7,2% (wobec przyrostu o 96% przed rokiem).

Rozwój działalności sfinansowany został głównie z funduszy zewnętrznych, tj. depozytów od klientów. W 1999 r. Bank pozyskał o 1 650 mln zł, tj. o 23,3% więcej niż przed rokiem depozytów sektora niefinansowego i budżetowego. Wartość zobowiązań wobec klientów i sektora budżetowego w końcu roku wyniosła 8 734 mln zł i stanowiła 45,6% ogółu pasywów Banku (39,9% w 1998 r.).

Istotnym czynnikiem ograniczającym wzrost kapitałów własnych Banku był relatywnie niski poziom zysku netto za rok poprzedni. Fundusze własne powiększyły się w stosunku do 1998 r. o 7,8% i w końcu 1999 r. wynosiły 2 758 mln zł.

Dzięki wysokiemu przyrostowi depozytów w znacznym stopniu ograniczono fundusze pozyskiwane z rynku międzybankowego. Ich wartość w końcu roku 1999 osiągnęła poziom o 5,8 % niższy niż w roku poprzednim, a ich udział obniżył się z 30,7% przed rokiem do 28,5%. Drastycznie zmniejszyły się również fundusze z rynku kapitałowego uzyskiwane poprzez emisje papierów wartościowych.

Bilans

wg stanu na 31 grudnia

w tys. zł	1999	1998	99/98
Kasa, środki w Banku Centralnym	634 908	553 603	14,7%
Należności od instytucji finansowych	3 548 136	2 811 770	26,2%
Należności od klientów i sektora budżetowego	10 208 815	9 471 726	7,8%
Dłużne papiery wartościowe	2 059 937	2 556 173	(19,4%)
Inwestycje kapitałowe*	1 355 767	1 264 617	7,2%
Majątek trwały	726 992	678 260	7,2%
Inne aktywa	625 322	408 246	53,2%
A K T Y W A R A Z E M	19 159 876	17 744 395	8,0%
Zobowiązania wobec Banku Centralnego	403 511	417 480	(3,3%)
Zobowiązania wobec instytucji finansowych	5 452 805	5 790 095	(5,8%)
<i>w tym depozyty związane z emisją euroobligacji</i>	865 775	729 757	18,6%
Zobowiązania wobec klientów i sektora budżetowego	8 733 880	7 084 040	23,3%
Zobowiązania z tytułu papierów wartościowych	4	485 336	(100,0%)
Inne pasywa	1 107 067	932 000	18,8%
Rezerwy celowe na zobowiązania pozabilansowe	21 770	35 056	(37,9%)
Rezerwa na ogólne ryzyko bankowe	210 000	130 000	61,5%
Rezerwy pozostałe	-	11 004	-
Fundusze własne	2 758 385	2 557 835	7,8%
Zysk w okresie sprawozdawczym	472 455	301 550	56,7%
P A S Y W A R A Z E M	19 159 876	17 744 395	8,0%

* Obejmuje akcje i udziały w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i pozostałych, jednostki uczestnictwa i inne prawa majątkowe, a także pożyczki podporządkowane i dopłaty do spółek.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

W roku 1999 Bank uzyskał dobre wyniki finansowe. Zysk netto wyniósł 472 mln zł i zwiększył się w stosunku do roku poprzedniego o blisko 171 mln zł, tj. o 56,7%. Dzięki temu wyraźnej poprawie uległy wskaźniki rentowności. Stopa zwrotu z kapitału była wyższa niż w poprzednim roku nominalnie o 4,5 pkt proc. i realnie o 8,4 pkt proc.

Na wysoką dynamikę zysku złożyło się wiele czynników, z których najważniejsze to:

- znaczący przyrost dochodów prowizyjnych,
- wysokie przychody z akcji i udziałów,
- przyrost wyniku netto z pozycji wymiany,
- relatywnie niski poziom kosztów działania,
- znacznie niższe niż przed rokiem ujemne saldo tworzonych i rozwiązywanych rezerw,
- niższa niż rok wcześniej stopa opodatkowania.

Rachunek zysków i strat

tys. zł	1999	1998	99/98
Wynik z tytułu odsetek	599 220	766 984	(21,9%)
Wynik z tytułu prowizji	284 507	239 164	19,0%
Wynik z pozycji wymiany ¹⁾	240 117	224 716	6,9%
Wynik z operacji finansowych ¹⁾²⁾	62 717	26 584	135,9%
Przychody z akcji i udziałów	144 343	8 551	1588,0%
Wynik na działalności bankowej	1 330 904	1 265 998	5,1%
Wynik z pozostałych operacji	97 669	23 148	321,9%
Koszty działania	(592 242)	(531 859)	11,4%
Amortyzacja	(96 040)	(72 831)	31,9%
Różnica wartości rezerw i aktualizacji ²⁾	(139 478)	(219 390)	(36,4%)
Wynik z działalności operacyjnej	600 813	465 065	29,2%
Wynik z operacji nadzwyczajnych	(132)	(20)	574,4%
Wynik finansowy brutto	600 681	465 046	29,2%
Podatek dochodowy	(128 226)	(163 496)	(21,6%)
Wynik finansowy netto	472 455	301 550	56,7%
Stopa zwrotu z kapitału*	15,5%	11,0%	4,5
Stopa zwrotu z aktywów**	2,6%	1,7%	0,8
Marża odsetkowa netto***	3,2%	4,4%	(1,2)
Zysk netto na 1 akcję w zł ³⁾	7,03	4,62	2,41
Zysk netto na jeden tytuł do udziału w dochodzie (w zł)	5,08	3,24	1,84

¹⁾ W 1999 r. reklasyfikowano wynik z opcji walutowych z wyniku z operacji finansowych do wyniku z wymiany.

Dla zachowania porównywalności dane dla 1998 r. odpowiednio skorygowano.

²⁾ Rozliczenie depozytu w Centro Internationale Handelsbank AG poprzez nabycie obligacji Brady'ego długu polskiego pozwoliło na rozwiązanie 74,6 mln zł rezerwy celowej, przy jednoczesnym pomniejszeniu wyniku z operacji finansowych o taką samą kwotę. Obie znoszące się wzajemnie kwoty wyłączono zarówno z wyniku z operacji finansowych, jak i z różnicy wartości rezerw i aktualizacji.

³⁾ Obliczono na podstawie średniej ważonej liczby akcji zyskłych, pozostających w posiadaniu akcjonariuszy Banku w danym okresie. Sposób wyliczenia zysku na jedną akcję przedstawiono w Dodatkowych notach informacyjnych do Sprawozdania finansowego.

* zysk netto do średniego stanu funduszy własnych (z zyskiem roku obrachunkowego)

** zysk netto do średniego stanu aktywów

*** dochody odsetkowe netto do średniego stanu aktywów

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

O wysokich przychodach netto z akcji i udziałów zadecydowały następujące czynniki:

- wpłata dywidendy przez spółkę zależną Banku, Handlowy Inwestycje Sp z o.o., w wysokości 30,7 mln zł,
- przychody ze sprzedaży akcji spółek stowarzyszonych Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. i Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. wynoszące netto - odpowiednio - 12,3 mln zł i 20,2 mln zł, oraz spółki Amica Wronki S.A. w wysokości 50,4 mln zł.

Poważny wpływ na wielkość zysku miały także przychody o charakterze jednorazowym, a mianowicie:

- uzyskane od BGŻ odsetki od spornych należności w wysokości 45,8 mln zł, przyznane Bankowi w wyniku ugód sądowych,
- zyski ze sprzedaży nieruchomości w wysokości 31,9 mln zł,
- przychód z tytułu restrukturyzacji i zamiany akcji w spółce stowarzyszonej w wysokości 21,9 mln zł.

ODSETKI

Wynik z odsetek w wysokości 599 mln zł stanowił 78,1% wyniku ubiegłorocznego. Przyczyną ujemnej dynamiki tego wyniku było zmniejszenie marży odsetkowej wskutek m.in.:

- relatywnie niskiego poziomu stóp procentowych przez większą część roku,
- szybszego przyrostu wyżej oprocentowanych pasywów złotych Banku od wzrostu oprocentowanych złotych aktywów,
- zmniejszenia rozpiętości odsetkowej dla oprocentowanych aktywów i pasywów złotych wskutek głębszego spadku oprocentowania aktywów.

Marża odsetkowa

	1999	1998	99/98
Salda średnie w okresie (w mln zł)			
aktywa oprocentowane razem	17 052	15 853	7,6%
w złotych	7 565	7 056	7,2%
w walutach obcych	9 487	8 797	7,8%
pasywa oprocentowane razem	14 831	13 334	11,2%
w złotych	6 341	5 443	16,5%
w walutach obcych	8 490	7 891	7,6%
wolna pozycja odsetkowa razem	2 220	2 519	(11,8%)
w złotych	1 224	1 613	(24,1%)
w walutach obcych	997	906	10,1%
Efektywne stopy procentowe			
aktywa w złotych	14,8%	25,9%	(11,1)
aktywa w walutach obcych	5,6%	1,5%	4,1
pasywa w złotych	10,6%	20,4%	(9,8)
pasywa w walutach obcych	4,5%	1,2%	3,3
Przychody odsetkowe	1 656	1 961	(15,6%)
w złotych	1 122	1 831	(38,7%)
w walutach obcych	533	130	310,4%
Koszty odsetkowe	1 061	1 209	(12,2%)
w złotych	675	1 110	(39,2%)
w walutach obcych	386	98	292,7%
Rozpiętość odsetkowa			
w złotych	4,2%	5,5%	(1,4)
w walutach obcych	1,1%	0,2%	0,8
Marża odsetkowa netto *	3,5%	5,7%	(2,2)

*wynik z odsetek w relacji do średnich aktywów oprocentowanych

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

PROWIZJE

Wynik z prowizji ukształtował się na poziomie o 19% wyższym niż w 1998 r. Wynik ten zawiera uzyskane przez Bank prowizje z działalności akwizycyjnej na rzecz PKO/Handlowy PTE S.A. w wysokości 14,9 mln zł. Jednocześnie koszty tej działalności obciążały koszty ogólne Banku. Wynik z prowizji w warunkach porównywalnych, tj. pomniejszony o tę wielkość, wyniósł 269,6 mln zł i przewyższał wynik roku poprzedniego o 30,4 mln zł (o 12,7%).

Głównym źródłem tego wzrostu były przede wszystkim prowizje od kredytów, wyższe niż przed rokiem - także za sprawą udzielonych kredytów dla inwestorów giełdowych - o blisko 12 mln zł (tj. o 25,3%), a także prowizje od obsługi wierzycelności Skarbu Państwa, które zwiększyły się do 13,5 mln zł z 3,7 mln zł w 1998 r. Poważnie zwiększyły się również prowizje od przelewów (o 42,5%), operacji forfaitingowych i faktoringowych (o 91,6%), z usługi Direct Banking (o 98,4%) oraz od operacji związanych z obsługą rachunków bieżących, w tym zwłaszcza za użytkowanie kart płatniczych (o 130,6%).

KOSZTY DZIAŁANIA

Koszty działania Banku w 1999 r. ukształtowały się na poziomie o zaledwie 11,4% wyższym niż w roku poprzednim. Oznacza to spowolnienie tempa wzrostu tych kosztów w stosunku do 1998 r., w którym przyrost ten wyniósł 14,1%.

Wzrost kosztów działania to przede wszystkim efekt zwiększenia o 19,1% wydatków na personel wywołany m. in.:

- przyrostem przeciętnego zatrudnienia,
- podwyżkami wynagrodzeń wynikającymi z obowiązującego układu zbiorowego,
- znaczącym zwiększeniem liczby osób wynagradzanych wg systemu kontraktowego,
- poniesionymi przez Bank kosztami wynagrodzeń akwizytorów działających na rzecz PKO/Handlowy PTE S.A.

Średnia liczba zatrudnionych w Banku w 1999 r. (w przeliczeniu na etaty) wyniosła 4 241 etaty i była wyższa niż w roku poprzednim o 4,3% wskutek zatrudnienia w ciągu roku 468 pracowników dla nowych placówek Handlobanku. Przeciętne zatrudnienie w pozostałych jednostkach Banku zmalało w stosunku do poziomu sprzed roku o 2%.

Przeciętne wynagrodzenie w jednostkach krajowych Banku w 1999 r. wyniosło 4 625 zł i i było wyższe w stosunku do 1998 r. o 33,9%. Było to głównie rezultatem ubruttowania wynagrodzeń w związku z reformą systemu ubezpieczeń społecznych, które spowodowało wzrost przeciętnej płacy o 23%. Równocześnie, w związku z nowymi rozwiązaniami systemowymi dotyczącymi wpłacania składek na ubezpieczenia społeczne, wartość narzutów zmniejszyła się o 40%, w tym także wskutek wprowadzenia od 1999 r. zasady nie obciążania składkami na ubezpieczenie emerytalne i rentowe wynagrodzeń po przekroczeniu przez nie w ciągu roku kwoty 50 375 zł.

Koszty działania

tys. zł	1999	1998	99/98	1999	1998
Koszty personelu	347 457	291 660	19,1%	58,7%	54,8%
wynagrodzenia	287 429	190 809	50,6%	48,5%	35,9%
narzuty na wynagrodzenia	60 028	100 851	(40,5%)	10,1%	19,0%
Pozostałe	244 785	240 199	1,9%	41,3%	45,2%
koszty rzeczowe	219 788	211 498	3,9%	37,1%	39,8%
podatki i opłaty	5 217	4 872	7,1%	0,9%	0,9%
BFG	197 802	3 829	(17,0%)	3,3%	4,5%
Koszty działania razem	592 242	531 859	11,4%	100,0%	100,0%

Pomimo obciążenia Banku kosztami rozwijającej się sieci Handlobanku i prowadzenia szeregu przedsięwzięć rozwojowych, koszty rzeczowe ustabilizowały się na poziomie wyższym od ubiegłorocznego o zaledwie 3,9%, co w ujęciu realnym oznacza spadek o 3,2%.

O niskiej dynamice kosztów zdecydowało wydatne - bo o 41% - ograniczenie wydatków na usługi konsultacyjno-

-doradcze. Ich wysoki poziom w 1998 r. był związany w znacznym stopniu z wdrożeniem systemu informatycznego w Handlobanku. Relatywnie niską dynamikę wykazywały także koszty remontów, zużycia materiałów, koszty reprezentacyjne i koszty szkoleń. Wysokie tempo wzrostu charakteryzowało natomiast koszty eksploatacji systemów informatycznych i koszty telekomunikacyjne.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

EFEKTYWNA STOPA PODATKOWA

W 1999 roku podatek dochodowy był relatywnie niski w porównaniu z latami poprzednimi. Podatek wykazywany w rachunku zysków i strat składa się z dwóch elementów: zobowiązania podatkowego obliczanego według stawki 34% oraz rezerwy na przejściową różnicę w tym podatku - podatku odroczonego. Zmniejszenie obciążenia wyniku z tytułu podatku w 1999 r. było rezultatem wystąpienia wysokiej ujemnej wielkości podatku odroczonego. Było to głównie następstwem zaliczenia do podstawy jego kalkulacji rezerw celowych i odsetek skapitalizowanych, które uznano za możliwe do odliczenia od podstawy opodatkowania

w przyszłości. Zmniejszenie podatku z tego tytułu wyniosło łącznie 81 mln zł, z czego 68 mln zł dotyczyło rezerw celowych utworzonych w okresach poprzednich i odsetek skapitalizowanych, od których podatek zapłacono w okresach poprzednich.

KAPITAŁY WŁASNE I WSPÓŁCZYNNIK WYPŁACALNOŚCI

Przyrost funduszy własnych w 1999 r. był wolniejszy niż przed rokiem. W końcu 1999 r. wynosiły one 2 758 mln zł i były wyższe niż w końcu roku poprzedniego o 7,8% w porównaniu z 25,3% w 1998 r.

Kapitały własne

wg stanu na 31 grudnia

w tys. zł	1999	1998	99/98
Kapitał akcyjny	279 670	264 480	5,7%
Kapitał zapasowy	490 000	448 000	9,4%
Kapitał rezerwowy	1 606 633	1 525 681	5,3%
Fundusz ogólnego ryzyka *	210 000	130 000	61,5%
Fundusz z aktualizacji wyceny majątku trwałego	79 752	82 053	(2,8%)
Inne fundusze uzupełniające (obligacje zamienne)	92 330	107 520	(14,1%)
Kapitały własne ogółem	2 758 385	2 557 734	7,8%
Kapitały własne podstawowe	2 586 303	2 368 161	9,2%
Kapitały własne uzupełniające	172 082	189 573	(9,2%)

*Tworzony na podstawie art.127 ustawy z 29.08.97r. - Prawo bankowe.

Przyrost ten był efektem przeznaczenia 66,5% z 301,5 mln zł zysku netto za 1998 r. na zasilenie funduszu zapasowego, rezerwowego i funduszu ogólnego ryzyka.

W wyniku zamiany Specjalnych Partycypacyjnych Obligacji Zamiennych na akcje Banku przez akcjonariuszy: Morgan Guaranty International Finance Corporation (437,5 tys. sztuk), Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. (1 120 tys. sztuk) i ForeningsSparbanken AB (Swed-

bank - 1 120 tys. szt.) nastąpiło podwyższenie kapitału akcyjnego Banku z 264 480 tys. zł do 279 670 tys. zł, tj. o 5,7%.

Przyrost funduszy własnych w 1999 r. oraz spadek zaangażowań ważonych ryzykiem spowodowały, że współczynnik wypłacalności ukształtował się na wysokim poziomie 14,54%, przekraczającym wymagany zarówno przez normy międzynarodowe, jak i krajowe, ustalone przez Narodowy Bank Polski.

Współczynnik wypłacalności

	1999	1998
Zaangażowanie (tys. zł)	16 776 630	17 199 843
Fundusze własne netto (tys. zł)	2 439 060	2 176 426
Współczynnik wypłacalności	14,54%	12,65%

Współczynnik wypłacalności dla obydwu lat został obliczony z uwzględnieniem danych finansowych Oddziału w Londynie. Jednakże, w związku ze zmianą metodologii wyliczania współczynnika wypłacalności wprowadzoną od stycznia 1999 r., dane nie są w pełni porównywalne.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

FUNDUSZE ZEWNĘTRZNE

Głównym źródłem finansowania rozwoju działalności Banku w 1999 r. był znaczący przyrost depozytów. Był on wynikiem wzmocnionych działań Banku, polegających przede wszystkim na rozwijaniu korzystnej cenowo oferty produktowej nie tyl-

ko dla dużych firm i instytucji, ale również dla osób prywatnych. Poza uruchomieniem i rozwijaniem działalności Handlobanku, do przyjmowania depozytów osób prywatnych wykorzystano w szerokim zakresie istniejącą sieć oddziałową Banku. Ponadto zainicjowano współpracę z wieloma jednostkami sfery budżetowej, takimi jak: Kasy Chorych, budżetowe jednostki terenowe, a także szkoły wyższe - publiczne i prywatne.

Zobowiązania wobec klientów sektora niebankowego

wg stanu na 31 grudnia

w tys. zł	1999	1998	99/98
Zobowiązania wobec :			
osób prywatnych	2 660 362	1 514 414	75,7%
<i>w tym Handlobank</i>	155 424	19 849	683,0%
przedsiębiorstw i instytucji	5 396 372	5 198 065	3,8%
jednostek budżetowych	608 045	315 451	92,8%
niebankowych instytucji finansowych	1 181 142	1 064 344	11,0%
<i>w tym depozyt związany z emisją euroobligacji</i>	827 926	697 849	18,6%
innych	5 936	6 040	(1,7%)
Zobowiązania razem	9 851 858	8 098 313	21,7%

bez odsetek do zapłacenia

W końcu 1999 r. wartość pozyskanych depozytów klientów wyniosła 9 852 mln zł i o 21,7% przewyższała poziom roku poprzedniego, dzięki czemu udział Banku w depozytach systemu bankowego (z wyłączeniem depozytów międzybankowych) zwiększył się z 3,8% w 1998 r. do 4,0%.

Szczególnie wysoką dynamikę osiągnęły depozyty złotowe osób prywatnych. Wzrosły one z 699 mln zł w roku poprzednim do 1 437 mln zł w końcu roku 1999, to jest aż o 106%. Efektem tego było podwojenie udziału Banku w depozytach osób prywatnych w systemie bankowym z 0,6% do 1,2%.

Depozyty uzyskane przez Handlobank zwiększyły się ponad 7-krotnie z 19,8 mln zł do 155,4 mln zł w grudniu 1999 r. i stanowiły 5,8% depozytów osób prywatnych Banku

wobec 1,3% w roku poprzednim. Niemal dwukrotnie wyższy niż przed rokiem był poziom depozytów jednostek budżetowych.

O przyroście ogólnej wartości depozytów zadecydowała wysoka (wzrost o 43,1%) dynamika funduszy złotych. W 1999 r. stanowiły one 62% wartości depozytów wobec 52% przed rokiem.

Osiągnięta w 1999 r. dywersyfikacja bazy funduszowej owocowała zmniejszeniem stopnia jej koncentracji. Udział 25 największych deponentów w ogólnej wartości depozytów obniżył się z 27,2% w grudniu 1998 r. do 23,7% w 1999 r., natomiast w wartości depozytów terminowych z 32,8% do 27,2%. Świadczy to o większej stabilności bazy depozytowej Banku.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Zobowiązania wobec klientów sektora niebankowego

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Depozyty w złotych	6 071 111	4 242 214	43,1%
Rachunki bieżące	937 732	738 961	26,9%
Depozyty terminowe	5 133 379	3 503 252	46,5%
Depozyty w innych walutach	3 774 810	3 850 059	(2,0%)
Rachunki bieżące	753 384	666 665	13,0%
Depozyty terminowe	3 021 426	3 183 395	(5,1%)
<i>w tym depozyt związany z emisją euroobligacji</i>	<i>827 926</i>	<i>697 849</i>	<i>18,6%</i>
Pozostałe	5 936	6 040	(1,7%)
Zobowiązania razem	9 851 858	8 098 313	21,7%

bez odsetek do zaplacenja

Pozyskanie dodatkowych funduszy od klientów umożliwiło Bankowi ograniczenie depozytów z rynku międzybankowego o 6% (a bez uwzględnienia depozytu związanego z emisją euroobligacji o 9,5%). Poważnie zredukowano również wartość funduszy otrzymanych z emisji własnych papierów wartościowych wskutek zamknięcia w roku 1998 emisji certyfikatów depozyto-

wych serii A i B, a także dokonanego w maju '99 wykupu euroobligacji o wartości 100 mln USD. Wartość zobowiązań z tytułu papierów wartościowych zmniejszyła się z 1 167 mln zł w 1998 r. do 828 mln zł, to jest do wartości II emisji euroobligacji przeprowadzonej za pośrednictwem Spółki zależnej Banku - Handlowy Finance B.V.

Fundusze zewnętrzne

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Zobowiązania wobec banku centralnego	391 915	405 279	(3,3%)
Zobowiązania wobec instytucji finansowych	5 377 351	5 722 984	(6,0%)
Zobowiązania bieżące	571 285	612 642	(6,8%)
Depozyty bankowe	1 273 459	2 667 577	(52,3%)
Depozyty innych instytucji finansowych	1 141 525	1 038 768	9,9%
<i>w tym depozyt związany z emisją euroobligacji</i>	<i>827 926</i>	<i>697 849</i>	<i>18,6%</i>
Kredyty otrzymane	-	-	-
Depozyty pozostałych instytucji finansowych	2 332 624	1 402 713	66,3%
Operacje REVERSE REPO	40 199	-	-
Inne zobowiązania	18 260	1 284	1321,7%
Zobowiązania wobec klientów i sektora budżetowego	8 670 716	7 033 970	23,3%
Zobowiązania a vista	1 644 323	1 364 953	20,5%
Zobowiązania terminowe	7 026 393	5 669 016	23,9%
Zobowiązania z tytułu papierów wartościowych	4	469 522	(100,0%)
Emisje euroobligacji	-	350 400	-
Emisje CD	4	119 122	(100,0%)
Fundusze zewnętrzne razem	14 439 986	13 631 755	5,9%

bez odsetek do zaplacenja

Uzupełniającym źródłem funduszy był bankowy kredyt konsorcjalny uzyskany przez Bank na okres 3 lat w wysokości 250 mln euro.

Fundusze zewnętrzne wyniosły w końcu 1999 r. 14,4 mld zł i były wyższe niż przed rokiem o 5,9%.

Działalność Banku

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

KREDYTY I INNE ZAANGAŻOWANIA OBCIĄŻONE RYZYKIEM

W warunkach słabnącej koniunktury gospodarczej Bank prowadził politykę kredytową, której głównym celem było utrzymanie wysokich standardów jakościowych portfela poprzez rygorystyczną ocenę ryzyka kredytowego, zapewnienie racjonalnego poziomu rentowności, a także zachowanie optymalnych - z punktu widzenia stabilności, bezpieczeństwa i efektywności Banku - proporcji między wielkością zaangażowania kredytowego a funduszami zewnętrznymi.

Należności kredytowe brutto osiągnęły w roku 1999 wartość 10 995 mln zł. Dynamika ich wzrostu w stosunku do grudnia 1998 r. wyniosła 8,9% i była wolniejsza od, stymulowanego popytem na kredyt konsumpcyjny, tempa wzrostu należności kredy-

towych w sektorze bankowym. Wywołało to spadek udziału Banku w rynku kredytowym ogółem z 6,9% do 6% oraz z 8,2% do 7,4% w rynku kredytów dla podmiotów gospodarczych (według stanu na koniec okresu).

W celu poprawy struktury bilansu oraz ograniczenia ponoszonego przez klientów ryzyka kursowego w sytuacji znacznych wahań kursów walutowych, znaczne ograniczenia nałożono na przyrost kredytowania w walutach obcych. Wartość walutowych należności kredytowych wyniosła w końcu roku 4 950 mln zł, tj. o 2,2% mniej niż przed rokiem, a ich udział w portfelu zmniejszył się z 50% do 45%.

O dynamice zaangażowań zdecydował przyrost kredytów dla niebankowych podmiotów finansowych o 41,9%. Niższy niż przed rokiem o przeszło 15% był poziom zaangażowania kredytowego wobec osób prywatnych.

Należności kredytowe od klientów sektora niebankowego (brutto)*

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Kredyty złotowe	6 045 424	5 041 867	19,9%
Kredyty walutowe	4 949 985	5 059 496	(2,2%)
Należności razem	10 995 409	10 101 363	8,9%
Podmioty niefinansowe	10 351 221	9 636 763	7,4%
Podmioty finansowe	588 583	414 872	41,9%
Jednostki budżetowe	55 605	49 729	11,8%
Należności razem	10 995 409	10 101 363	8,9%
Podmioty gospodarcze	10 851 493	9 931 555	9,3%
Osoby fizyczne	143 915	169 809	(15,2%)
Należności razem	10 995 409	10 101 363	8,9%

*Łącznie z należnościami od banku zagranicznego związanymi z udziałem w kredycie konsorcyjnym w formie tzw. „cichej subpartycypacji”, zaliczanymi uprzednio do należności od sektora finansowego.

Wysoką dynamiką charakteryzowały się kredyty obrotowe. W końcu 1999 r. osiągnęły one wartość 5 148 mln zł, tj. o 18,3% wyższą niż rok wcześniej, czego następstwem było zwiększenie ich udziału w portfelu z 43,1% w roku poprzednim do 46,8% w 1999 r. Równocześnie nastąpiło zahamowanie wzrostu kredytów inwestycyjnych. Wartość należności z tego tytułu w końcu 1999 r., wynosząca 4 mld zł, kształtowała się na poziomie roku poprzedniego, w związku z czym ich udział obniżył się z 40% do 37%. Trudna sytuacja w rolnictwie spowodowała ograniczenie kredytowania w tym sektorze o 17,3% w wyrażeniu nominalnym. Podobnie jak w latach poprzednich, w 1999 r. Bank występował w roli organizatora kredytów konsor-

cyjnych finansujących duże przedsięwzięcia inwestycyjne, m. in. takie jak budowy i modernizacje obiektów biurowych, handlowych i rozrywkowych.

JAKOŚĆ PORTFELA KREDYTOWEGO

Dla zapewnienia bezpieczeństwa Banku w niepewnym otoczeniu zewnętrznym Bank stosował konserwatywne podejście do wymogów jakościowych i rygorystyczne metody oceny potencjalnych ryzyk. Na portfel Banku składają się przede wszystkim znacznej wartości kredyty finansujące działalność przedsiębiorstw

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

o strategicznym znaczeniu dla gospodarki. Z tego względu pogorszenie koniunktury, a w ślad za tym pogorszenie wyników ekonomicznych tych przedsiębiorstw, ma bezpośredni wpływ na wielkość zaangażowań klasyfikowanych jako nieregularne.

Odnotowany w 1999 r. silny przyrost należności pod obserwacją i nieregularnych był w przeważającej mierze wynikiem spełnienia wymogów formalnych w stosunku do kilku znacznej

wartości zaangażowań, które na skutek pogorszenia wyników ekonomicznych branży lub samego kredytobiorcy przekwalifikowano do grup wyższego ryzyka.

W wyniku tej operacji udział należności nieregularnych w portfelu zwiększył się z 9,8% do 16,9%. Znacznie niższy był jednak udział należności nieobsługiwanych, stanowił on bowiem zaledwie 4,3% wartości zaangażowań (3,6% w 1998).

Jakość należności kredytowych i rezerwy celowe

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Należności brutto od klientów	10 995 409	10 101 363	8,9%
pod obserwacją*	518 191	159 629	224,6%
Należności nieregularne z tego:	1 862 867	987 830	88,6%
poniżej standardu	834 057	290 973	186,6%
wątpliwe	571 530	302 267	89,1%
stracone	457 280	394 589	15,9%
Udział należności pod obserwacją i nieregularnych w należnościach ogółem	21,7%	11,4%	10,3
Udział należności pod obserwacją w należnościach ogółem	4,7%	1,6%	3,1
Udział należności nieregularnych w należnościach ogółem	16,9%	9,8%	7,2

* Kategorię należności pod obserwacją Bank wyodrębnił dla celów wewnętrznych już w 1998 r., wyprzedzając wejście w życie Uchwały KNB 13/98 z 22 grudnia 1998 r.

Konserwatywna polityka wobec ryzyka nie spowodowała obciążenia wyniku Banku kosztami rezerw ze względu na wysoką jakość

przyjętych zabezpieczeń, czego wyrazem był zaledwie 6,4 procentowy przyrost wartości rezerw na należności kredytowe.

Rezerwy celowe na należności od klientów sektora niebankowego

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Rezerwy celowe	572 792	538 253	6,4%
na należności pod obserwacją	6 306	3 193	97,5%
na należności nieregularne	566 485	535 060	5,9%
Relacja rezerw celowych do należności ogółem	5,2%	5,3%	(0,1)
Relacja rezerw celowych do należności pod obserwacją	1,2%	2,0%	(0,8)
Relacja rezerw celowych do należności nieregularnych	30,4%	54,2%	(23,8)

Podobnie jak w latach poprzednich, osiągnięty przez Bank poziom rezerw celowych na zaangażowania nieregularne całkowicie spełniał wymogi określone przepisami Narodowego Banku Polskiego. Co więcej, Bank dodatkowo utworzył

rezerwę ogólną (210 mln zł), wykorzystując w całości możliwości ustawowe w tym zakresie. Środki te - pozostające do swobodnej dyspozycji Banku - gwarantują pełne jego bezpieczeństwo.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

W 1999 r. nastąpił niewielki spadek koncentracji podmiotowej zaangażowań bilansowych. Udział pierwszej trzydziestki kredytobiorców o najwyższym zaangażowaniu w portfelu kredytowym Banku obniżył się z 38,2% do 34,4%, pierwszej dwudziestki z 31,6% do 26,6% i pierwszej dziesiątki z 21,6% do 16,6%.

ZAANGAŻOWANIA POZABILANSOWE

W roku ubiegłym znacznie wzrósł wolumen zaangażowań pozabilansowych Banku. Szczególnie wysoką dynamiką charakteryzowały się kredyty przyrzeczone, co jest zapowiedzią planowanej na rok 2000 i na lata następne wzmoczonej ekspansji kredytowej. Wartość tych kredytów osiągnęła blisko 3 mld zł i była wyższa niż przed rokiem o 45,8%.

Po kilku latach regresu w tej dziedzinie odnotowano znaczny wzrost zobowiązań z tytułu udzielonych gwarancji. Gwarancje to produkt, w którego realizacji Bank dysponuje unikatowym w polskim systemie bankowym doświadczeniem i potencjałem, wynikającym z akceptowania przez podmioty zagraniczne gwarancji Banku Handlowego jako instytucji od dawna obecnej i dobrze znanej na zagranicznych rynkach. Wartość udzielonych gwarancji wyniosła w końcu roku 2 932 mln zł, tj. o 20,4% więcej niż przed rokiem

Podobnie jak w latach poprzednich zakres wykorzystania akredytywy jako instrumentu płatności w rozliczeniach handlowych ogranicza się do transakcji z krajami o podwyższonym ryzyku. W związku z poważnym obniżeniem się obrotów handlowych z tego typu krajami po kryzysie rosyjskim wolumen tych operacji realizowanych przez Bank Handlowy zmniejszył się o ponad 43%.

Zobowiązania pozabilansowe

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Zobowiązania pozabilansowe razem	6 554 409	5 216 537	25,6%
Gwarancje	2 932 387	2 436 046	20,4%
Akredytywy własne	297 661	528 983	(43,7%)
Akredytywy obce potwierdzone	110 146	92 964	18,5%
Kredyty przyrzeczone	2 996 317	2 055 024	45,8%
Gwarancje i poręczenia emisji	217 898	103 520	110,5%
Rezerwy na zobowiązania pozabilansowe	21 770	35 056	(37,9%)
Stopień pokrycia rezerwami	0,3%	0,7%	(0,4)

LEASING

Rok 1999 był trzecim rokiem działalności operacyjnej spółki Handlowy-Leasing SA. Spółka ta z powodzeniem realizuje założoną strategię rynkową, polegającą na uzupełnieniu oferty Banku Handlowego w Warszawie SA dla klienta korporacyjnego.

Wartość zawartych transakcji w 1999 r. wyniosła 204,5 mln zł. Portfel spółki Handlowy-Leasing S.A. wzrósł o 100% w stosunku do roku poprzedniego, co - wobec znacznie ograniczonej dynamiki wzrostu rynku usług leasingowych w Polsce - można uznać za sukces. Odpowiednio też zwiększył się udział rynkowy, mierzony wartością aktywów netto przekazanych w leasing, z 1,7% w roku poprzednim do 2,7% w 1999 r.

W strukturze środków trwałych stanowiących przedmiot umów leasingu zawieranych przez spółkę dominowały maszyny

i urządzenia przemysłowe, środki transportu, zestawy sprzętu telekomunikacyjnego i komputerowego. Spółka planuje wzbogacenie swojej oferty produktowej o leasing nieruchomości.

Na najbliższy rok Handlowy-Leasing S.A. zakłada zawarcie nowych transakcji leasingowych o wartości 250 mln zł i osiągnięcie 1 mln zł zysku netto, co w znacznym stopniu przyczyni się do umocnienia rynkowej pozycji Spółki.

FAKTORING

Utworzona w 1994 r. jako pierwsza na polskim rynku specjalistyczna firma faktoringowa - Handlowy-Heller SA poszerza ofertę Banku Handlowego o kompleksową obsługę portfela wierzytelności klientów korporacyjnych, zarządzając - jako jedyna na rynku - całością ich ryzyka handlowego. Udziałowcami spółki są Bank Handlowy w Warszawie SA i NMB Heller Holding N.V. - holenderska firma dzia-

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

łająca na rynku faktoringowym od 1967 r., będąca europejską częścią Heller International Group, jednej z największych instytucji faktoringowych na świecie.

Obroty firmy, liczone wartością skupionych wierzytelności, wyniosły w 1999 r. 1 173 mln zł i były o 12% wyższe niż w roku poprzednim. W ciągu roku podpisano 50 umów faktoringowych, w przeważającej części z firmami małymi i średnimi, o rocznych obrotach w wysokości od kilku do kilkunastu milionów złotych. W strukturze branżowej obrotów firmy, dominujący udział miały: przemysł elektroniczny (26%) i odzieżowy (25,7%).

W roku 2000 zakłada się osiągnięcie obrotów na poziomie 1,6 mld zł, co oznacza 37% wzrost w stosunku do roku 1999. Dla realizacji tego programu przewiduje się uruchomienie emisji papierów komercyjnych w II kwartale 2000 r.

OBŚLUGA OBROTÓW HANDLU ZAGRANICZNEGO

W 1999 r. wartość obrotów Polski z zagranicą obniżyła się (w eksporcie o 12,4%, w imporcie o 6,8%) pod wpływem załamania eksportu na Wschód i niekorzystnej koniunktury w Niemczech.

Spadek w Banku był znacznie silniejszy ze względu na tradycyjnie wysoki udział obrotów z tymi obszarami w realizowanych rozliczeniach. Wynikało to także ze strukturalnej zmiany form płatności stosowanych w międzynarodowych obrotach handlowych - zaniku operacji dokumentowych, akredytyw i inkas, występujących zazwyczaj w transakcjach handlowych z krajami o podwyższonym ryzyku. Są one wypierane bardzo szybko przez najprostszą formę, jaką jest polecenie zapłaty, zarówno z uwagi na

WINDYKACJE

Bank kontynuował działania windykacyjne w drodze postępowań upadłościowych, układowych i egzekucyjnych lub też poprzez restrukturyzację zadłużenia klienta wobec Banku.

Najistotniejszym osiągnięciem w tej dziedzinie w 1999 r. było odzyskanie 59,9 mln zł z masy upadłości spółki Hotele Francuskie ze środków pochodzących ze sprzedaży Hotelu Mercure, co stanowiło 72,7 % należności kapitałowej Banku. Ponadto, zgodnie z warunkami zawartej w 1998 r. ugody sądowej, dotyczącej wierzytelności od BGŻ jako wystawcy gwarancji dla firmy ELNADEX, BGŻ wpłacił należne Bankowi odsetki w wysokości 45,8 mln zł.

wzrost zaufania do polskich kontrahentów, jak i zmianę kierunków w handlu zagranicznym na wysoko rozwinięte kraje europejskie. Polecenie zapłaty w obrocie z zagranicą jest obecnie usługą dostępną dla polskich klientów praktycznie we wszystkich bankach posiadających licencję dewizową.

W rezultacie udział Banku w rozliczeniach zagranicznych Polski obniżył się o 5,1 pkt proc., ale pod koniec roku wystąpiły oznaki zahamowania spadku udziału we wpływach eksportowych.

Notowane w ostatnich latach obniżanie się udziału w rynku obrotów z zagranicą wynika też z innych przyczyn strukturalnych - stosunkowo niewielkiego udziału w operacjach Banku dynamicznie wchodzących na rynki zagraniczne średnich i małych przedsiębiorstw, a także silnej konkurencji innych banków.

Wartość i udział rynkowy Banku w obrotach towarowych i usługowych z zagranicą

	1999	1998	1997	99/98
Obroty zrealizowane w mln USD	13 128	18 493	18 550	(29,0%)
Eksport	6 762	9 432	9 382	(28,3%)
Import	6 366	9 062	9 169	(29,7%)
Udział rynkowy ogółem (%)	17,4	22,5	25,4	(5,1)
Eksport	22,8	27,8	30,3	(5,0)
Import	13,9	18,8	21,9	(4,9)

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

INWESTYCJE KAPITAŁOWE

W poprzednich latach Bank Handlowy zbudował znaczący portfel inwestycyjny, uzyskując dzięki temu silną pozycję na polskim rynku bezpośrednich inwestycji kapitałowych w spółki niepubliczne. Wielkość zaangażowania inwestycyjnego Banku w 1999 r. ukształtowała się na poziomie o 7,2% wyższym niż przed rokiem. Równocześnie Bank przeprowadził restrukturyzację portfela inwestycyjnego, dokonując szeregu transakcji zbycia akcji i udziałów. Miały one na celu zarówno realizację części zysków kapitałowych, jak i zwiększenie rentowności portfela drogą redukcji zaangażowań nie gwarantujących, w ocenie Banku, zadowalających korzyści ekonomicznych w przyszłości.

Do najważniejszych transakcji zaliczyć należy:

- sprzedaż akcji spółki wytwarzającej elektryczny sprzęt gospodarstwa domowego - Amica Wronki SA za 85,9 mln zł, realizując łącznie 61,6 mln zł dochodu netto, z czego 50,4 mln zł zaliczono do wyniku finansowego roku 1999,
- zbycie akcji spółek Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń SA i Zurich Handlowy Towarzystwo Ubezpieczeń na Ży-

cie SA za łącznie 92 mln zł, z wynikiem netto w wysokości 32,5 mln zł,

- zbycie akcji farmaceutycznej spółki Pliva Kraków S.A. (49 mln zł) i udziałów w Polhoz Sp. z o.o. (26 mln zł) z portfela spółki zależnej, w wyniku których uzyskano - odpowiednio - 8,9 mln zł i 8,7 mln zł dochodu netto.

Równocześnie Bank dokonał nowych inwestycji o charakterze strategicznym, polegających m.in. na:

- nabyciu za 20,1 mln zł 201 186 jednostek uczestnictwa Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Banku Handlowego SA inicjującym jego działalność oraz podwyższeniu kapitału tej spółki o 1 mln zł,
- objęciu akcji o wartości 5 mln zł w nowotworzonej spółce Handlowy Zarządzanie Aktywami S.A.,
- zakupie akcji spółki Elektromontaż Północ SA (13,7 mln zł); udział Banku w kapitale tej Spółki wynosił w końcu roku 25,3%.

Ponadto Bank nabył akcje działającej w branży teleinformatycznej spółki ST Group S.A. o wartości 12 mln zł, a także - za pośrednictwem spółek inwestycyjnych - akcje Eastbridge N.V., spółki specjalizującej się w zarządzaniu sieciami handlowymi oraz informatycznej spółki Techmex S.A. za - odpowiednio - 15 mln USD i 6,8 mln zł.

Inwestycje kapitałowe

wg stanu na 31 grudnia

tys. zł	1999	1998	99/98
Akcje i udziały	659 056	500 311	31,7%
Pożyczki podporządkowane, dopłaty i dotacje	696 711	764 306	(8,8%)
Zaangażowanie inwestycyjne razem	1 355 767	1 264 617	7,2%

DZIAŁALNOŚĆ NA PIERWOTNYM RYNKU KAPITAŁOWYM - EMISJE

Bank Handlowy odegrał ważną rolę w rozwoju rynku krótkoterminowych papierów dłużnych, uzyskując w nim wiodącą pozycję. Pomimo rosnącej konkurencji w 1999 r. należał on - obok ING Barings i Pekao SA - do ścisłej czołówki banków pełniących funkcje agentów emisji z 13,7% udziałem rynkowym. Udział ten, mierzony wielkością zadłużenia według stanu w końcu roku, nie oddaje w pełni pozycji Banku w tym obszarze, ze względu na ograniczenie zadłużenia przez emitentów obsługiwanych przez Bank w ostatnich tygodniach roku, m. in. w związku z problemem roku 2000.

W 1999 r. Bank pełnił funkcję agenta emisji KPD dla 10 nowych spółek. Największą emisję, o maksymalnej wartości zadłużenia 200 mln zł, zorganizowano dla spółki Polimex Cekop na realizację planowanych przejęć firm budowlanych. Opracowano również programy emisyjne dla takich spółek akcyjnych, jak m.in.: Exbud, Stalexport czy Echo Investment.

W ramach wszystkich programów dla 21 emitentów w 1999 r. przeprowadzono 501 emisji bonów handlowych o łącznej wartości ponad 5,1 mld zł (dla porównania w 1998 r. 325 emisji w wysokości 4,3 mld zł).

Bank Handlowy zaznaczył również swoją obecność na pierwotnym rynku akcji. Pomimo wyraźnego osłabienia dynamiki rynku w 1999 r. Centrum Operacji Kapitałowych Banku Handlowego pełniło rolę oferującego i doradcy w procesie upublicznie-

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

nia akcji dla 6 emitentów, w tym m. in. dla spółek: Mostostal Kęty, ST Group SA., Lubelskie Towarzystwo Leasingowe S.A. Łączna wartość emisji wyniosła 97,4 mln zł.

Po raz pierwszy na tym rynku Bank sfinalizował transakcje objęcia akcji w ramach subemisji usługowych. Bank Handlowy występował jako subemitent w publicznych emisjach akcji dla 6 spółek (czyli blisko połowy spośród 13 umów subemisji zawartych przez biura maklerskie), a wartość zobowiązań Banku z tego tytułu wyniosła na koniec roku 191,3 mln zł, co stanowiło 25,8% łącznej wartości tego rodzaju zobowiązań.

Uczestnicząc w konsorcjach dystrybucyjnych publicznych subskrypcji, Bank uplasował na rynku 81,7 mln zł wobec 113 mln zł w roku poprzednim.

DZIAŁALNOŚĆ MAKLERSKA

Realizowane w 1999 r. przez Centrum Operacji Kapitałowych obroty akcjami i obligacjami o wartości 6,2 mld zł, tj. na poziomie zbliżonym do ubiegłorocznego (6,3 mld zł), zapewniły Bankowi 8,4% udziału rynkowego i drugą pozycję na warszawskiej giełdzie.

Relatywnie niska dynamika tych obrotów była m. in. rezultatem podjęcia samodzielnej działalności przez afiliowane biura - Beskidzki Dom Maklerski S.A. i Dom Maklerski Banku Energetyki, które do tej pory realizowały obroty za pośrednictwem Banku Handlowego.

Bank Handlowy zdobył pozycję lidera na rynku kontraktów terminowych; za pośrednictwem COK zrealizowano prawie 57 tys., tj. 14% ogółu transakcji. Bank zajął też wysoką pozycję na polskim rynku kapitałowym pełniąc funkcję specjalisty dla 44 spółek (37 w roku poprzednim).

Bank podejmuje działania zmierzające do uatrakcyjnienia swojej oferty na rynku kapitałowym. W związku ze sprzedażą akcji Polskiego Koncernu Naftowego udostępnił on inwestorom kredyty na zakup akcji o wartości około 100 mln zł. Ponadto przygotowano do wdrożenia nowy produkt - Pakiet Inwestora, umożliwiający realizowanie zleceń maklerskich z wykorzystaniem środków pieniężnych na rachunku bieżącym i kredytowym w Handlobanku. Natychmiastowe transfery gotówki między rachunkiem w Biurze Maklerskim i w Handlobanku, zapewnia klientowi dostęp do jego środków z obrotu papierami wartościowymi, a równocześnie możliwość korzystania z wyższego oprocentowania.

Wobec dynamicznego rozwoju prowadzonej od 1995 r. działalności maklerskiej w zakresie zarządzania pakietami papierów

wartościowych klientów, w 1999 r. wydzielono ją ze struktury Banku. Utworzone Biuro Zarządzania Aktywami zarządza portfelami o łącznej wartości 300 mln zł. Oferta usług zarządzania aktywami skierowana jest zarówno do klientów korporacyjnych, jak i indywidualnych o wysokich dochodach, korzystających z pakietu Private Banking.

W dokonywanym corocznie przez „Rzeczpospolitą” rankingu działalności biur maklerskich na rynku pierwotnym Centrum Operacji Kapitałowych Banku Handlowego w Warszawie SA uzyskało trzecie miejsce za całokształt działalności, drugie za usługi w zakresie oferowania i pierwsze za subemisję.

USŁUGI POWIERNICZE

Rynek usług powierniczych kształtował się pod wpływem nasilających się obaw inwestorów zagranicznych związanych z tzw. problemem roku 2000, prowadzących do zamykania przez nich pozycji w papierach wartościowych już w końcu II kwartału. Spadek aktywności inwestorów zagranicznych spowodowany był również obniżeniem opłacalności inwestycji w polskie instrumenty dłużne w rezultacie zniżek stóp procentowych, jak też ustawowymi ograniczeniami transferów za granicę wpływów z obrotu papierami wartościowymi, zawartymi w nowej ustawie Prawo Dewizowe ze stycznia 1999 r. Na strategię funduszy inwestujących w skali globalnej istotny wpływ miały także długofalowe skutki kryzysów na rynkach wschodzących z 1998 r. (rosyjskiego i brazylijskiego).

Bank Handlowy ma ugruntowaną pozycję na rynku usług powierniczych. Bank jako depozytariusz obsługiwał portfel aktywów klientów o wartości wynoszącej w końcu 1999 r. blisko 43 mld zł, podczas gdy przed rokiem tylko 8,5 mld zł. Tak duży przyrost spowodowany był zarówno przyjęciem do obsługi 31,2 mld zł aktywów Skarbu Państwa, jak i zwiększeniem portfela klientów o 3,2 mld zł, tj. o 37,9% m. in. dzięki pozyskaniu nowych klientów.

Udział Banku w rynku mierzony wartością aktywów przechowywanych przez banki pełniące funkcje depozytariusza w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych (tj. bez uwzględnienia papierów wartościowych przechowywanych poza KDPW SA: bonów skarbowych, papierów komercyjnych i papierów deponowanych w skarbcach bankowych) wyniósł w końcu 1999 r. - wraz z aktywami Skarbu Państwa - 46,55%, natomiast bez tych aktywów - 12,7%. Udział Banku jako powiernika w kapitalizacji Giełdy Papierów Wartościowych zwiększył się do 9,7% z 8,3% rok wcześniej; podjęcie usług powierniczych wobec Skarbu Państwa spowodowało wzrost tego udziału do 35,3%.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

W 1999 r. Bank uzyskał wysokie oceny jako instytucja świadcząca usługi powiernicze. Notowania te publikowane są przez specjalistyczny amerykański kwartalnik finansowy Global Custodian Magazine, a sporządzane na podstawie oceny dokonywanej corocznie przez zagranicznych klientów banków depozytariuszy. Zamieszczony w tym czasopiśmie wynik Banku (przy zachowaniu oceny Banku Handlowego „Commended”) wyniósł 4,99 punktu (w roku 1998 - 4,21 punktu) i zapewnił Bankowi drugą pozycję na polskim rynku, zmniejszając równocześnie jego dystans do najwyższej notowanej instytucji.

Bank Handlowy ma znaczący wpływ na funkcjonowanie rynku usług powierniczych także dzięki uczestnictwu jego przedstawicieli w pracach Rady Depozytariuszy przy Związku Banków Polskich. Bank przedstawia tam własne propozycje dotyczące zmian w przepisach czy też tworzenia praktyk przybliżających rynek do standardów międzynarodowych.

Wysoką pozycję w sferze usług powierniczych Bank zawdzięcza m.in. swojej szerokiej ofercie produktowej. W 1999 r. znacząco zyskała ona na konkurencyjności dzięki wprowadzeniu nowych zasad współpracy z klientami oraz procedur wewnętrznych, opartych na kontraktowej instrukcji rozliczeniowej klienta, jako kryterium ewidencjonowania praw z papierów wartościowych na rachunku. Taka zmiana pozwoliła na pozyskanie nowych klientów z banków konkurencyjnych, którzy wybierali mniejsze ryzyko rozliczeniowe w Banku Handlowym. Wprowadzono również „turnaround trading”, czyli udostępnienie do sprzedaży akcji jeszcze przed rozliczeniem transakcji ich zakupu. Na wniosek amerykańskich banków inwestycyjnych wdrożono procedurę umożliwiającą skuteczny arbitraż na Globalnych Kwitach Depozytowych (GDR-ach). Istotne znaczenie miało także uzyskanie decyzji NBP, umożliwiającej natychmiastowy transfer wpływów z obrotu papierami wartościowymi, co dało przewagę wszystkim klientom Banku Handlowego nad klientami innych uczestników rynku.

OPERACJE NA RYNKU PIENIĘŻNYM I WALUTOWYM

RYNEK PIENIĘŻNY

*B*ank Handlowy jest od wielu lat jednym z najbardziej aktywnych uczestników rynku pieniężnego, dokonującym transakcji związanych z zarządzaniem płynnością, przeprowadzanych zarówno na rachunek własny, jak i na zlecenie klientów. W 1999 r. rynek ten kształtował się pod wpływem zmian podstawowych stóp procentowych, jak również polityki ograniczania nadpłynności systemu bankowego przez bank centralny.

Podobnie jak inne podmioty systemu bankowego Bank Handlowy uczestniczył w operacjach otwartego rynku. Przez cały 1999 r. utrzymywał portfel bonów pieniężnych NBP w wysokości 300 - 450 mln zł.

Ponadto Bank operował aktywnie na rynku papierów skarbowych o stałym oprocentowaniu. W 1999 r. średnie obroty na tym rynku, pod wpływem malejącej aktywności inwestorów zagranicznych - klientów Banku, kształtowały się na poziomie o około 30% niższym od ubiegłorocznego. Obroty zrealizowane przez Bank na rynku wtórnym obligacji skarbowych wyniosły blisko 18 mld zł (przed rokiem 19 mld zł) i stanowiły ok. 12,2% obrotów na rynku międzybankowym.

Na rynku bonów skarbowych Bank zrealizował obroty o wartości 7,7 mld zł, o ponad 9 mld zł niższe niż przed rokiem, o czym przesądził spadek zainteresowania tym instrumentem ze strony inwestorów zagranicznych. Ich udział w obrotach Banku tym instrumentem zmniejszył się w ciągu roku z około 15% na początku roku do 5% w miesiącach kończących rok. Średni udział Banku w rynku pierwotnym bonów skarbowych wyniósł około 15%.

Na rynku depozytów międzybankowych Bank Handlowy pełnił rolę „market makera”. Podobnie jak w roku poprzednim realizował obroty dzienne w wysokości 400 - 600 mln zł, co oznaczało 11% - 13% udział w tym rynku. Bank występował w roli biorcy pieniądza, jednakże w stosunku do roku poprzedniego luka niedopasowania pasywów i aktywów wyraźnie się zmniejszyła. Bank dążył do finansowania tej luki zarówno pieniądzem na okres 3 miesięcy, jak i depozytami krótkoterminowymi, optymalizując to finansowanie z punktu widzenia bezpieczeństwa i stabilności funduszy, jak również kosztów ich pozyskania.

Rok 1999 był kolejnym rokiem szybkiego rozwoju rynku swapów walutowych, wywołanego m. in. rosnącym zaangażowaniem banków zagranicznych w tym sektorze rynku. Operacje te dawały im bowiem jedyną możliwość dostępu do polskiego rynku depozytowego. Zaangażowanie Banku Handlowego w transakcje swap walutowy w 1999 r. wyniosło średnio 4 mld zł, co zapewniło Bankowi - szacunkowo - 10%-12% udział rynkowy (15%-20% w roku poprzednim).

W 1998 r. do oferty Banku wprowadzono terminową transakcję na stopę procentową - FRA oraz transakcje typu swap procentowy i swap walutowo-procentowy. Zachęcone wynikającą z liberalizacji prawa dewizowego możliwością dokonywania transakcji tego typu i dużą zmiennością stóp procentowych w Polsce, zagraniczne banki inwestycyjne i komercyjne przystąpiły do polskiego rynku transakcji FRA.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

W drugiej połowie 1999 roku doszło jednakże do znaczącego spadku płynności na tym rynku na skutek zawieszenia działalności przez wielu uczestników. Średnie obroty dziennie całego rynku FRA szacuje się na 600 mln zł. Łączne obroty Banku Handlowego wyniosły w 1999 r. 5,2 mld zł.

Bank Handlowy umocnił swoją pozycję na dynamicznie rozwijającym się wtórnym rynku bonów handlowych i obligacji komunalnych. Wartość obrotów tymi instrumentami zrealizowanych przez Bank zwiększyła się z 9,8 mld zł w 1998 r. do 28,6 mld zł w roku 1999, czyli o 192,2%. Zapewniło to Bankowi 35,5% udziału rynkowego.

RYNEK WALUTOWY

W 1999 r. Bank utrzymał swoją pozycję „animatora” na rynku walutowym. Udział Banku w dziennych obrotach na tym rynku wyniósł około 15%.

W maju Bank rozpoczął działalność na rynku finansial futures dla relacji USD/PLN i EUR/PLN na Polskiej Giełdzie Finansowej S.A., choć z powodu małej liczby uczestników obroty na tej giełdzie były jeszcze niewielkie.

Bank realizował również terminowe transakcje walutowe. Walutową transakcję terminową NETTA zaoferowano klientom Banku po raz pierwszy w 1998 r. Dzięki działaniom promocyjnym i pozyskaniu wielu klientów w 1999 r. zawarto 1 284 transakcje typu NETTA, których wartość osiągnęła 3 085 mln zł (267 mln zł w roku poprzednim). W transakcjach tych dominującą relacją walutową było USD/PLN.

Zawarto też ponad dwukrotnie więcej niż przed rokiem transakcji forward z podmiotami niefinansowymi. Kwoty realizowanych transakcji wahały się w przedziale od 30 tys. USD do 25 mln USD, a ich łączna wartość wyniosła 1 241 mln zł.

Bank Handlowy zdobył także silną pozycję na rynku instrumentów pochodnych. Obroty Banku w opcjach walutowych w 1999 r. osiągnęły 5,25 mld zł, tj. około 20% obrotów na tym rynku.

W 1999 r. Bank rozbudowywał pozycję swapową głównie w celach spekulacyjnych. Do najważniejszych należała transakcja CIRS - swap procentowo-walutowy - z firmą Polkomtel, zawarta wspólnie z Citibankiem na kwotę prawie 600 mln zł dla relacji kursowych USD/PLN i EUR/PLN. Oprócz Polkomtela klientami Banku były m. in. Centrozap S.A. i Zakład Wytwarzania Usług Telefonicznych S.A.

USŁUGI AGENCYJNE

Unikatowa ekspertyza i bogate doświadczenie, jakim dysponuje Bank Handlowy, przesądziły o powierzeniu mu przez Ministra Finansów funkcji Agenta Płatniczego Rządu, polegającej na obsłudze zagranicznych należności i zobowiązań Skarbu Państwa. W 1999 r. Bank obsługiwał ponad 1 100 umów kredytowych, refinansowych, redukcyjnych, kompensacyjnych oraz umów o eko-konwersji. Prowadził także obsługę 12 rachunków kliringowych, barterowych i specjalnych. Ponadto Bank świadczył usługi w zakresie doradztwa finansowego i prowadził negocjacje porozumień z Jemenem, Sudanem, Etiopią i Argentyną.

Minister Finansów powierzył też Bankowi obsługę, będących w posiadaniu tysięcy wierzycieli, wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu nieuregulowanych zobowiązań finansowych placówek służby zdrowia o łącznej wartości 7 mld zł. Bank dokonywał - we współpracy z urzędami wojewódzkimi i skarbowymi oraz właściwymi ministerstwami - weryfikacji tych zobowiązań, a następnie uruchamiał procedury prowadzące do ich wykupu, konwersji wierzytelności na skarbowe papiery wartościowe lub skompensowania z zobowiązaniami wierzycieli wobec Skarbu Państwa.

BANKOWOŚĆ DETALICZNA

W 1999 r. znacznie zintensyfikowano prace związane z rozbudową pionu detalicznego Banku - Handlobanku, osiągając dzięki temu wyższą liczbę placówek i ich klientów niż to pierwotnie zakładano. W końcu tego roku działało już 37 placówek Handlobanku w 20 miastach Polski, obsługujących około 60 tys. klientów. Obecne plany zakładają, że do końca 2004 r. liczba placówek wzrośnie do 200.

Działający od października 1998 r. Handlobank budował pozycję rynkową wykorzystując swą obecność we wszystkich większych miastach i pozyskując klientów dzięki prostej pod względem proceduralnym, a jednocześnie nowoczesnej ofercie produktowej. Klienci otrzymali w Handlobanku wielofunkcyjne karty płatnicze - Maestro i MasterCard, konto typu „wszystko w jednym”, a także pełny, 24 godzinny dostęp do usług przez telefon.

W 2000 r. Handlobank zaproponował klientom szereg innowacji, które zapewnią mu wiodącą rolę w Home Banking. Dzięki „Pakietowi Inwestora” klient ma możliwość zlecenia transakcji giełdowych ze środków gromadzonych na rachunku bieżącym w Handlobanku. W ofercie znajdzie się również polecenie zapłaty,

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

usługa pozwalająca na regulowanie przez Bank stałych płatności klienta bez konieczności osobistego dokonywania zleceń przez klienta. W najbliższej przyszłości Bank zaoferuje swoim klientom - obok kart Maestro i MasterCard - także karty Visa Electron i Visa Classic. Istotną zmianą jakościową w obsłudze klienta będzie wprowadzenie handlonetu, zapewniającego całodobowy dostęp do rachunku za pośrednictwem Internetu.

Dla znacznej części klientów Handlobank jest bankiem pierwszego wyboru, o czym świadczy liczna już grupa klientów, których średnie salda miesięczne kształtują się powyżej 25 tys. zł. Ocenia się obecnie, że dzięki rosnącej dostępności i atrakcyjnej ofercie liczba klientów osiągnie w 2004 r. około 1,5 miliona.

FUNDUSZE INWESTYCYJNE I EMERYTALNE

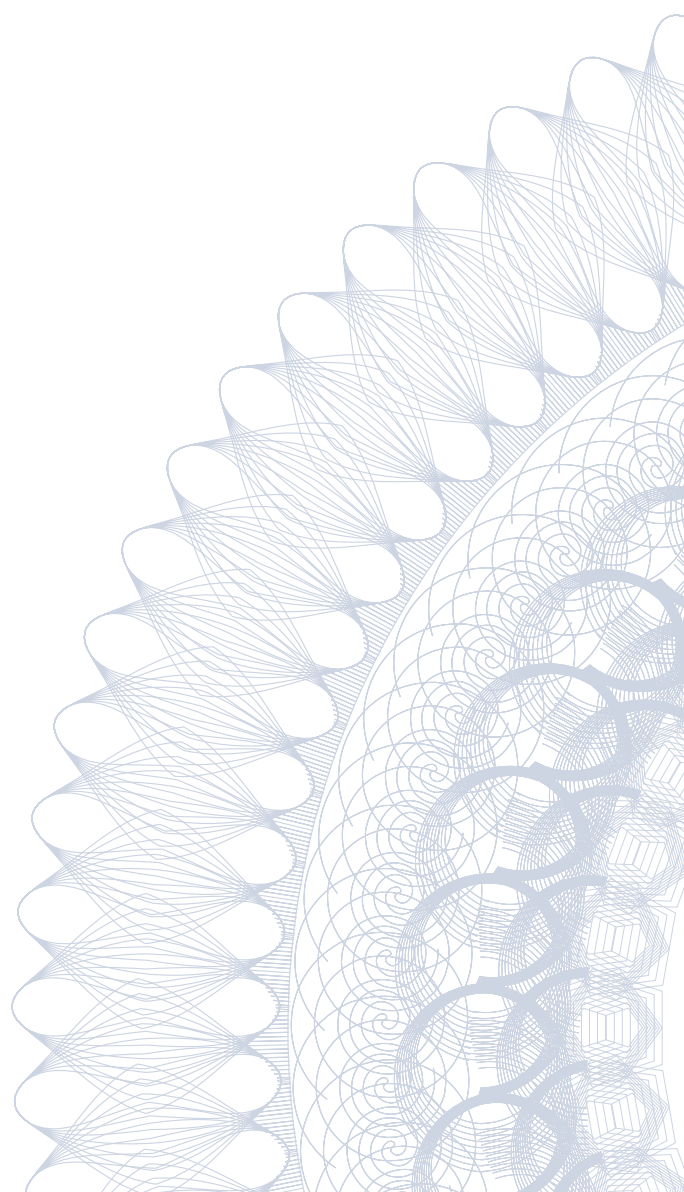
Rok 1999 był pierwszym rokiem działalności operacyjnej Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Banku Handlowego S.A. Klientom indywidualnym TFI Banku Handlowego zaoferowało wiele możliwości inwestowania w zależności od ich potrzeb i skłonności do ponoszenia ryzyka: cztery otwarte fundusze inwestycyjne - zrównoważony, fundusz akcji, fundusz papierów dłużnych i fundusz rynku pieniężnego, jak również kilka celowych planów oszczędnościowych - Skarbanka, Dziecko, Pewne Jutro, Twój Plan i Dobra Lokata.

Dla klientów instytucjonalnych przygotowano specjalistyczny Otwarty Fundusz Inwestycyjny Kapitał Handlowy Senior, który powstał z myślą o pracodawcach zainteresowanych tworzeniem pracowniczych programów emerytalnych w formie umowy z funduszem inwestycyjnym. Ponadto uruchomiono nowy produkt pod nazwą Menedżer Finansowy, skierowany do małych i średnich przedsiębiorstw, gmin i przedsiębiorstw komunalnych, funduszy celowych i regionalnych, agencji rozwoju regionalnego, fundacji oraz organizacji politycznych i wyznaniowych. Menedżer Finansowy to pakiet rozwiązań, umożliwiający lokowanie bieżących nadwyżek finansowych oraz zarządzanie aktywami finansowymi w oparciu o fundusze Kapitał Handlowy.

Istotną przewagą konkurencyjną TFI było zapewnienie łatwego dostępu do funduszy: poza punktami obsługi w COK Banku Handlowego i innych domach maklerskich, a także ośmioma przedstawicielstwami w największych miastach, inwestorzy uzyskali możliwość dokonywania operacji za pośrednictwem doradców bankowych Banku Handlowego, internetu, telefonu lub faxu.

TFI Banku Handlowego pozyskał aktywa o wartości 42 mln zł stanowiące około 1,4% ogółu aktywów funduszy inwestycyjnych w końcu 1999 r., osiągając średnią stopę zwrotu 26%. Najlepsze wyniki w zarządzaniu aktywami uzyskał Kapitał Handlowy IV OFI, który w 1999 r. okazał się najlepszym funduszem inwestycyjnym w klasie tzw. funduszy bezpiecznych.

Równocześnie utworzone w 1999 r. PKO/Handlowy PTE S.A. zainicjowało swą obecność w II filarze systemu ubezpieczeń społecznych, powołując fundusz emerytalny - Bankowy. W 1999 r. PKO/Handlowy PTE S.A. stworzyło niemal od podstaw efektywną sieć dystrybucji, pozyskując dzięki temu 353 tys. klientów. Pod względem wartości aktywów Bankowy OFE zajmował szóste miejsce na rynku, co stanowi najlepszy wynik spośród wszystkich funduszy bez dominującego udziału firmy ubezpieczeniowej.

Rozwój Banku

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

*P*rocesy konsolidacyjne w systemach bankowych i realna perspektywa większej konkurencji na polskim rynku ze strony silnych kapitałowo i technologicznie banków zagranicznych spowodowały, że strategiczne rozstrzygnięcia dotyczące dalszego rozwoju Banku nabrały szczególnej wagi.

Opracowana w 1998 r. koncepcja połączenia Banku Handlowego z Bankiem Pekao SA w celu stworzenia silnej kapitałowo instytucji o polskiej tożsamości nie została przyjęta przez Ministerstwo Skarbu Państwa. W lipcu 1999 roku decyzją zarządów Banku Handlowego w Warszawie SA i BRE Banku zainicjowano przygotowania do połączenia obu instytucji. Powstały w wyniku tej fuzji bank miał wszelkie podstawy, by stać się najsilniejszą kapitałowo instytucją o dominującej pozycji we wszystkich niemal obszarach rynku usług bankowych, także dzięki wykorzystaniu połączonej sieci dystrybucji i efektu synergii kosztowych. Transakcja ta, oferująca akcjonariuszom blisko 20% przyrost zysku na akcję, zyskała pełne poparcie stabilnych akcjonariuszy Banku Handlowego, a także strategicznego akcjonariusza BRE Banku - Commerzbanku.

Niewątpliwe korzyści połączenia uznane zostały przez Walne Zgromadzenia Akcjonariuszy: 77,9% większością w Banku Handlowym i 99,6% w BRE Banku podjęto decyzje o fuzji obu banków. Jednakże, wskutek zaskarżenia uchwał podjętych na WZA Banku Handlowego do Sądu Gospodarczego przez akcjonariuszy: Skarbu Państwa i PZU oraz decyzji tego sądu o wstrzymaniu realizacji tych uchwał jako zabezpieczenie powództwa, transakcja ta nie została w 1999 r. sfinalizowana. Poniesione przez Bank koszty przygotowania do tej transakcji wyniosły w 1999 r. 34,1 mln zł.

ZMIANY W SYSTEMIE TELEINFORMATYCZNYM

*W*raz z rozwojem rynku usług finansowych Bank modyfikuje stosowane technologie komunikacji tak wewnętrznej jak i zewnętrznej - z klientami. Jako jeden z pierwszych Bank zaoferował klientom korporacyjnym Direct Banking, czyli możliwość zdalnego dokonywania operacji na rachunku za pośrednictwem sieci elektronicznej oraz szybki dostęp do informacji. Liczba klientów obsługiwanych za pomocą tego kanału dystrybucji w 1999 r. wzrosła z 1.627 do 2 410, co oznacza wzrost o 48%. W końcu roku przeprowadzono pilotażowe instalacje systemu Direct Banking na platformie internetowej.

USŁUGI PRZEZ INTERNET

*W*ykorzystując osiągniętą przewagę technologiczną na rynku krajowym w 1999 r. Bank rozpoczął budowę zintegrowanego serwisu usług bankowości elektronicznej w technologii internetowej dla klientów instytucjonalnych i klientów Handlobanku w zakresie obsługi:

- zleceń płatniczych krajowych i zagranicznych,
- dyspozycji dotyczących lokat,
- zleceń rynku kapitałowego,
- informacji bankowych i finansowych.

W ramach prowadzonych prac przygotowano i wdrożono serwis internetowych usług dla klientów korporacyjnych oraz utworzono centrum certyfikacji kluczy publicznych i autoryzacji podpisów elektronicznych zleceń. W rozwiązaniu wykorzystano technologię kart chipowych, gwarantującą najwyższy poziom bezpieczeństwa dostępu do systemu usług w Banku, oraz ochrony klucza autoryzacji elektronicznych zleceń klienta. Zastosowana metoda RSA podpisu elektronicznego zapewnia wiarygodność transakcji, a szyfrowanie transmitowanych zleceń przy pomocy metody SSL (Secure Sockets Layer) 128 bit gwarantuje ich poufność.

Już obecnie prowadzone są równoległe testy serwisu usług dla klientów Handlobanku oraz prace projektowe nad obsługą zleceń biura maklerskiego Banku w sieci Internetu. Prowadzone prace zapewnią Bankowi alternatywny kanał sprzedaży produktów, kreując nowe możliwości szybkiego rozwoju usług dzięki:

- zwiększeniu wolumenu realizowanych transakcji,
- dostosowaniu produktów bankowych do zmian na rynku,
- bardziej kompleksowej ofercie usług bankowych dostępnej przez 7 dni w tygodniu przez 24 godziny, niezależnie od miejsca pobytu klienta,
- obniżeniu kosztów działalności marketingowej i informacyjnej, a także zmniejszeniu kosztów obsługi bankowej,
- elastycznemu pozyskaniu nowych klientów przez wspólny serwis usług bankowych.

ZMIANY W SYSTEMIE TRANSAKCYJNYM

*N*ajwiększym przedsięwzięciem w 1999 r. było wdrożenie modułu Capital Markets w systemie IBIS do ewidencji i księgowania operacji instrumentami dłużnymi, realizowanymi na rachunek własny Banku. Zawarte transakcje przenosi z systemu typu front office (Kondor+) automatyczny interfejs middleware. Dodatkowo moduł pozwala kompleksowo rozliczać transakcje pomiędzy portfelem Banku i klientem.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Wdrożono również system „Asset Management”, wspomagający działalność doradców inwestycyjnych w zarządzaniu aktywami klientów, jak również zautomatyzowany system ewidencji i obsługi wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu nieuregulowanych zobowiązań placówek służby zdrowia.

Przygotowano do implementacji system Promak-Powiernik, umożliwiający kompleksową obsługę przez Bank w roli pośrednika obrotu papierami wartościowymi na rynku giełdowym i pozagiełdowym. System obsługuje operacje korporacyjne, walne zgromadzenia akcjonariuszy, przyjmuje i wysyła komunikaty SWIFT, sporządza raporty dla odbiorców wewnętrznych i zewnętrznych, a także umożliwia elektroniczną wymianę danych z innymi systemami w Banku oraz z pozostałymi uczestnikami rynku.

SYSTEM INFORMACJI ZARZĄDCZEJ - MIS

Proces tworzenia systemu informacji zarządczej osiągnął nowe stadium. W 1999 r. wdrożono dwie ważne aplikacje. Pierwsza z nich, ALM Sendero, wspomaga zarządzanie aktywami i pasywami Banku w zakresie ryzyka stopy procentowej oraz kształtowania pozycji płynnościowej Banku. Druga natomiast, FTP Sendero, służy do wyliczania marż odsetkowych w poszczególnych transakcjach. Obecnie system MIS obejmuje następujące obszary:

- rentowność klienta i produktu,
- rentowność jednostek organizacyjnych,
- zarządzanie aktywami i pasywami,
- transferowa cena funduszy,
- koszty i amortyzacja,
- statystyka realizowanych produktów bankowych i efektywność w pionie operacyjnym.

Przeprowadzono prace nad wdrożeniem wielowymiarowej aplikacji dla analizy kosztów i amortyzacji oraz statystyki i efektywności pionu operacyjnego z wykorzystaniem technologii intranetowych oraz przeniesieniem części funkcjonalności hurtowni danych do technologii internetowej. Przetwarzanie danych i tworzenie raportów, oparte na technologii SAS, zostało rozszerzone o narzędzia Business Objects. Opracowanie modelu danych Banku w dziedzinie produktów depozytowych i kredytowych dało w wyniku optymalizację struktur danych i przetwarzania oraz spójność danych dla potrzeb aplikacji MIS.

ROK 2000

W związku z problemem roku 2000 jeszcze w 1998 r. wszystkie systemy i aplikacje zostały dostosowane do właściwego odczytu daty. Już w połowie roku 1999 r. Bank osiągnął pełną gotowość systemów do pracy w roku 2000, co potwierdziły testy we-

wewnętrzne i zewnętrzne. Dodatkowo opracowano plany awaryjne dla krytycznych elementów infrastruktury informatycznej. Równocześnie prowadzono szeroko zakrojoną działalność informacyjną na temat przygotowań, m.in. uruchomiono specjalną infolinię dla klientów i osób zainteresowanych stanem gotowości Banku. W latach 1998-1999 w związku z problemem roku 2000 Bank wydatkował ok. 8,9 mln zł.

Na przełomie roku nie odnotowano najmniejszych zakłóceń w funkcjonowaniu systemu informatycznego Banku związanych ze zmianą daty.

REMEDY HELP DESK

W 1999 r. wdrożono system wspomagający zarządzanie problemami i zleceniami od użytkowników systemów informatycznych - Remedy Help Desk. System ten automatyzuje procesy kontroli i zarządzania problemami zgłaszanymi przez użytkowników oraz umożliwia efektywne zarządzanie służbami informatycznymi. Umożliwia on ponadto budowanie i korzystanie z eksperckiej bazy informacji o problemach i sposobach ich rozwiązywania, w tym także zgłaszanie problemów za pomocą przeglądarki internetowej. Pozwala on także na prowadzenie analiz jakości działania systemów za pomocą zaawansowanych raportów przedstawiających w dowolnie wybrany sposób zarejestrowane zgłoszenia. System jest elastyczny i pozwala na integrację z innymi systemami, również z wdrożonym systemem zarządzania siecią NetView, umożliwiającą automatyczne powiadamianie użytkowników systemu Remedy Help Desk o wystąpieniu sytuacji awaryjnych.

Projektowanie i budowa nowych aplikacji przy wykorzystaniu Remedy AR System pozwoli na zaspokojenie potrzeb komórek organizacyjnych w Banku w zakresie przechowywania danych i zarządzania informacją także w obszarach innych niż zarządzanie problemami.

NAKLADY INWESTYCYJNE

W 1999 r. Bank poniósł wydatki inwestycyjne w wysokości 151,3 mln zł, to jest o 8,9% więcej niż przed rokiem. Ponad jedną trzecią nakładów stanowiły wydatki związane z budową pionu detalicznego, na które złożyły się zarówno nakłady na prace budowlane i modernizacyjne (17,4 mln zł), jak i zakup wyposażenia informatycznego i środków trwałych ogólnego przeznaczenia dla uruchamianych oddziałów (39,3 mln zł).

Znaczący udział w nakładach miały również wydatki związane z realizacją projektów informatycznych, polegającą przede wszystkim na zakupie i wdrożeniu nowych aplikacji i rozwiązań sprzętowych zwiększających funkcjonalność systemu informatycznego Banku.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Nakłady inwestycyjne

tys. zł	1999	1998	99/98	1999	1998
Inwestycje i modernizacje nieruchomości	71 258	57 361	22,2%	46,7%	41,6%
Zakupy środków trwałych ruchomych	80 023	80 452	(0,6%)	53,3%	58,4%
z tego:					
ogólnego przeznaczenia	19 873	5 595	254,9%	13,2%	4,1%
na cele zabezpieczeń	2 835	198	1330,5%	1,9%	0,1%
zakupy środków trwałych i wartości niematerialnych z zakresu informatyki i telekomunikacji	57 315	74 659	(23,2%)	38,2%	54,2%
Nakłady inwestycyjne razem	151 281	137 812	8,9%	100,0%	100,0%
w tym projekty	81 312	67 025	21,3%	54,2%	48,6%
informatyczne	24 545	40 137	(38,8%)	16,4%	29,1%
budowa sieci Handlobanku	56 767	26 888	111,1%	37,8%	19,5%

Poważną pozycję w nakładach inwestycyjnych stanowił zakup od spółki Rolimpex dodatkowej powierzchni w budynku przy ul. Chałubińskiego na potrzeby Banku (31,9 mln zł) oraz - prowadzona przez Bank wspólnie

z innymi instytucjami - budowa Centrum Giełdowego (12,6 mln zł). Ponadto Bank prowadził prace związane z utrzymaniem i rozbudową infrastruktury, m.in. w filii w Elblągu i w Oddziale w Łodzi.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Placówki Banku

Oddziały krajowe

Białystok, Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Częstochowa, Gdańsk,
Gdynia, Gorzów Wielkopolski, Kalisz, Katowice, Kielce, Konin,
Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Płock, Poznań,
Rzeszów, Słupsk, Szczecin,
Warszawa - I Oddział, Warszawa - II Oddział,
Warszawa - III Oddział, Warszawa - IV Oddział,
Warszawa - VI Oddział, Warszawa - VII Oddział,
Wrocław, Zielona Góra

Centrum Operacji Kapitałowych

(Warszawa - V Oddział)

handlobank

(37 placówek)

Filie

Bytom, Cieszyn, Elbląg, Gliwice, Inowrocław, Jasło, Jelenia Góra,
Kędzierzyn-Koźle, Kraków - Nowa Huta, Kutno, Leszno, Oborniki,
Ostrów Wielkopolski, Pabianice, Piła, Poznań - Centrum Targowe MPT,
Radom, Rybnik, Sosnowiec, Świdnica, Tarnów, Toruń, Trzebinia,
Tychy, Warszawa - Mokotów, Włocławek,
Wólka Kosowska „GD Distribution Center“,
Zabrze, Zawiercie, Żywiec

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Bankowe Punkty Obsługi Klienta

Kostrzyń nad Odrą, Mielec, Piotrków Trybunalski
Poznań (2), Tarnowo Podgórne

Oddział Zagraniczny

Londyn

Przedstawicielstwa

Kijów
Moskwa
Nowy Jork

Afilacje

Luksemburg
Bank Handlowy International SA

Frankfurt nad Menem
MHB Mitteleuropäische Handelsbank AG

Wiedeń
Centro Internationale Handelsbank AG

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Rada Nadzorcza

Prezes

Andrzej Olechowski

Wiceprezes

Andrzej J. Wilk

Członkowie:

**Göran Collert, Heinrich Focke*,
Ryszard Pessel, Paul Sauvary,
Stanisław Softysiński, Ernest Stern,
Jacek Tomorowicz, Ryszard Wierzba,
Witold Zaraska**

** od 2 lutego 1999 roku*

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE SA

RAPORT ROCZNY

1999

Zarząd Banku

Prezes
Cezary Stypułkowski

Wiceprezes
Wiesław Kalinowski

Wiceprezes
Marek Oleś

Wiceprezes
Antoni Sala

Członek Zarządu
Artur Nieradko